

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

ความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

**Learning Expectation of Graduate Students in
King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang in Master of Business
Administration Program Specialized in Industrial Business**

T137606

นางสาววรรณารด แสงมณี

ได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ 2557

วิทยาลัยการบริหารและจัดการ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

RCH

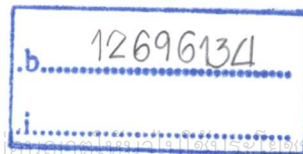
๐215๓

2557

สาขาหมู่ 137606

เลขทะเบียน 13 ก.ค. 2558

วัน เดือน ปี 13 ก.ค. 2558

สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อโครงการ ความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชา
บริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ในสถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

แหล่งเงิน เงินรายได้ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีงบประมาณ 2555

จำนวนเงินที่ได้รับการสนับสนุน 130,000 บาท

ระยะเวลาทำการวิจัย 1 ปี

ตั้งแต่ ตุลาคม 2556 ถึง กันยายน 2557

ชื่อ-สกุล หัวหน้าโครงการ และผู้ร่วมโครงการวิจัย พร้อมระบุหน่วยงานต้นสังกัด

รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณารถ แสงมณี สาขาวิชาวิทยาการจัดการ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาระดับปริญญาโทที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม จำนวน 167 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคาดหวัง ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมทางสถิติสำเร็จรูป (SPSS for Windows) สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบสมมติฐานแต่ละข้อโดยวิธีการทดสอบ $t - test$ และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way ANOVA) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และ 0.05 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม อยู่ในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.145)
2. นักศึกษาที่มีเพศ อายุ ภูมิถิ่นกำเนิดปัจจุบัน สถานภาพในการประกอบอาชีพ ระยะเวลาในการทำงาน รายได้ต่อเดือน สาขาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ โปรแกรมเรียน ความต้องการทำงานหลังเรียนจบหลักสูตร เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพแตกต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ไม่แตกต่างกัน
3. เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษาที่เรียนจบ หรือกำลังศึกษาอยู่ในสาขาวิทยาศาสตร์ มีระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ในด้านความรู้สึกส่วนบุคคลแตกต่างกันกับนักศึกษากลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: ความคาดหวังจากการเรียน, หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์กับงานเขียนเพื่อการศึกษานี้เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Research Title: Learning Expectation of Graduate Students in King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang in Master of Business Administration Program Specialized in Industrial Business King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

Researcher: Assoc. Prof. Dr. Woranat Sangmanee

Faculty: Administration and Management College, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

Department: Industrial Business Administration Department, College of

Abstract

The purpose of this research was to study Learning Expectation of Graduate Students in King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang in Master of Business Administration Program. A studied sample includes 167 graduate students in this program. The research instrument to collect data was questionnaires and data were analyzed using SPSS for windows. The statistics used were frequency, percentage, average (\bar{X}), standard deviation (S.D.), t-test, One-way Analysis of Variance (ANOVA). The hypothesis testing was set at the 0.05 and 0.01 level of significance. The results were as follows:

1. Students' learning expectation of Graduate Students in King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang in Master of Business Administration Program was at a high level ($\bar{X} = 4.145$).
2. Students who differed in gender, age, place to live, occupation, timing of work, salary, field of study program, and the immediate need to do after graduation immediate workplace indicated no statistically significant differences in learning expectation of the program.
3. In considering in each dimension, students who are studying in or graduated from Sciences indicated statistically significant difference from other groups in learning expectation of the program at 0.05 level, on the dimension of personel of academic fullfillment.

Keywords: Learning Expectation, Master of Business Administration Program

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีความประสงค์เพื่อศึกษาความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อจะใช้ผลการวิจัยให้เกิดประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนแก่ผู้สอน สถาบันการศึกษา และผู้เรียน เนื่องจากงานวิจัยนี้เป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของนักศึกษาจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ซึ่งในฐานะที่เป็นหลักสูตรปริญญาโทที่ขณะนี้วิทยาลัยการบริหารและจัดการกำลังเปิดสอนอยู่ รวมทั้งเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการปรับปรุงประสิทธิภาพการสอนและเสริมสร้างแนวคิดของอาจารย์ผู้สอนในมุมมองด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับความคาดหวังของผู้เรียน รวมทั้งมีประโยชน์ต่อฝ่ายบริหารทั้งในระดับวิทยาลัย และในระดับผู้บริหารหลักสูตรในอันที่จะนำไปประยุกต์ใช้ให้มีประสิทธิภาพ ทั้งด้านวิชาการ และด้านคุณภาพตามที่ได้รับคาดหวัง เพื่อความสำเร็จของวิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และต่อผู้เรียนทุกคน นอกจากนี้ ผู้วิจัยก็มีความเชื่อมั่นว่างานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพทางวิชาการของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิธีการสอน และความเข้าใจที่มีต่อผู้เรียนของอาจารย์ผู้สอน และแนวทางการบริหารของผู้บริหารทุกระดับในองค์กรที่เป็นสถาบันการศึกษาได้ในอนาคต

โอกาสนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณวิทยาลัยการบริหารและจัดการ ที่ให้ทั้งโอกาสและทุนสนับสนุนในการทำวิจัย ขอขอบพระคุณ รศ.ดร.วินัย พุทธิกุล ที่ให้คำแนะนำหลายๆ ประการในการทำวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งขอขอบคุณ นางสาวดารณี สดามเต๊ะ สำหรับความช่วยเหลือในการทำให้การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีอย่างราบรื่น

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณนักศึกษาระดับปริญญาโทที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามด้วยความตั้งใจและเต็มใจ

รศ.ดร.วรนาถ แสงมณี

ผู้วิจัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญ และที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย.....	6
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	6
1.4 ทฤษฎีกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	7
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	8
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	8
1.7 นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	9
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
2.1 ทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับความคาดหวัง.....	10
2.1.1 ความหมายของความคาดหวัง.....	10
2.1.2 ทฤษฎีความคาดหวัง.....	12
2.1.3 แนวความคิดเกี่ยวกับความคาดหวังในบทบาท.....	14
2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนและเนื้อหาที่สอนในมหาวิทยาลัย.....	16
2.3 วัตถุประสงค์และปรัชญาของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม.....	19
2.4 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 3 วิธีการศึกษา	25
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	25
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	25
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	26
3.4 การกำหนดค่าตัวแปร.....	27
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	28
3.6.1 สถิติพรรณนา.....	28
3.6.2 สถิติอนุมาน.....	29
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษา	34
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ภูมิลำเนาปัจจุบัน สถานภาพในการประกอบอาชีพ ระยะเวลาในการทำงาน รายได้ต่อเดือน สาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ โปรแกรมที่กำลังเรียน ความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตร และเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ.....	34
4.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคาดหวังจากการเรียน ในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท.....	40
4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคาดหวังจากการเรียน ในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ภูมิลำเนาปัจจุบัน สถานภาพในการประกอบอาชีพ ระยะเวลาในการทำงาน รายได้ต่อเดือน สาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ โปรแกรมที่กำลังเรียน ความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตร และเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ.....	45

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	57
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	58
5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	58
5.1.2 ค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท.....	59
5.1.3 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาที่มีต่อ ความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม.....	60
5.2 อภิปรายผล.....	62
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	68
บรรณานุกรม.....	71
ภาคผนวก.....	74
ภาคผนวก ก. แบบสอบถาม.....	75

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 แสดงสูตรการวิเคราะห์โดยวิธี One-way ANOVA.....	32
3.2 แสดงสมมติฐานการวิจัยและสถิติที่ใช้ในการทดสอบ.....	33
4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับปริญญาโท ที่ลงทะเบียนเรียน ในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม วิทยาลัยการบริหารและจัดการแบ่งตามปัจจัยส่วนบุคคล.....	35
4.2 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคาดหวัง ที่จะได้รับประโยชน์จากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท.....	40
4.3 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท จำแนกตามเพศ.....	46
4.4 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า p (p-value) ในการทดสอบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการเรียน ในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท จำแนกตามอายุ.....	47
4.5 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท จำแนกตามภูมิลำเนาปัจจุบัน.....	48
4.6 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท จำแนกตามสถานภาพในการประกอบอาชีพ.....	49

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
4.7	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท จำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน.....	50
4.8	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	51
4.9	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม จำแนกตามสาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่.....	52
4.10	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียน ในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท โดยมีสาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ แตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD.....	53
4.11	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท จำแนกตามโปรแกรมที่กำลังเรียน.....	54
4.12	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท จำแนกตามความต้องการทำงาน หลังจากเรียนจบหลักสูตร.....	55

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.13	56
แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท จำแนกตามเป้าหมายด้าน สถานที่ในการประกอบอาชีพ.....	
5.1	62
แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของความคาดหวังจากการเรียนหลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโทตามลำดับที่.....	
5.2	66
แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านและภาพรวม ของความคาดหวังจากการที่จะได้รับประโยชน์จากการเรียนระหว่าง หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ปีการศึกษา 2556 กับหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ปีการศึกษา 2555.....	

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 แสดงถึงกรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	8
2.1 ทฤษฎีความคาดหวัง.....	13

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ในโลกปัจจุบันซึ่งเราเรียกกันว่า โลกาภิวัตน์ มีการเปลี่ยนแปลงต่างๆของสังคมโลกมากมาย อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลง ไปสู่สังคมเทคโนโลยีและโทรคมนาคมนั้น ภาคอุตสาหกรรมถือเป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งปัจจุบันกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมเกือบจะทุกประเภทจำเป็นต้องมีการเรียนรู้ในเรื่องการบริหารและจัดการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต้องมีองค์ความรู้และทักษะในการบริหารจัดการอุตสาหกรรม เพื่อให้สามารถทำงานแบบผสมผสานระหว่างฝ่ายเทคนิคในด้านอุตสาหกรรมกับการบริหารจัดการ ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จึงได้ทำการเปิดสอนหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาการจัดการอุตสาหกรรมในระดับปริญญาโท ซึ่งมุ่งเน้นการเรียนการสอนเพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ ความสามารถทั้งทางทฤษฎี และปฏิบัติ โดยเน้นให้มีความเชี่ยวชาญทางด้านวิทยาการจัดการชั้นสูง อันจะนำมาซึ่งการค้นคว้า วิจัยและพัฒนาการบริหารจัดการทางด้านอุตสาหกรรม รวมทั้งการส่งเสริมและการสนับสนุนการทำงานวิจัย เพื่อรองรับการพัฒนาของประเทศสังคมอุตสาหกรรมที่สามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน โดยทำการเปิดสอนตั้งแต่ปีการศึกษา 2540 เป็นปีแรกที่คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และเมื่อโอนย้ายมาสังกัดอยู่ในวิทยาลัยการบริหารและจัดการ หลักสูตรนี้จึงได้รับการเปลี่ยนแปลงให้เป็นบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ตั้งแต่ปี 2556 จนกระทั่งถึงปัจจุบัน

ผลจากการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีด้านการผลิตในอุตสาหกรรม ที่มีได้มุ่งหมายเพียงการควบคุมกระบวนการผลิตเพียงอย่างเดียว การเพิ่มประสิทธิภาพด้านการบริหารจัดการที่ดีเพื่อเพิ่มศักยภาพทางการแข่งขัน คุณภาพและมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ ความปลอดภัยในการดำเนินงาน ลดต้นทุนการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มทางการผลิตและบริการ ฯลฯ การนำเทคโนโลยีด้านต่าง ๆ เข้ามาช่วยจึงเป็นสิ่งจำเป็น ด้วยเหตุนี้สถาบันจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตรในเชิงรุกให้มีศักยภาพและสามารถบริหารจัดการด้วยแนวทางร่วมสมัย และเตรียมความพร้อมสำหรับศักยภาพที่เป็นเลิศในอนาคต โดยมีเป้าหมายเพื่อผลิตบุคลากรทางการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมให้มีความพร้อมที่จะบริหารงานทั้งในองค์กรภาครัฐและภาคเอกชน มีความสามารถในการบริหารจัดการอุตสาหกรรมที่เหมาะสม มีความสามารถในการปรับตัวเรียนรู้การบริหารจัดการอุตสาหกรรม และประยุกต์ความรู้ที่ได้รับจากการเรียนในหลักสูตรให้สามารถใช้กับองค์กรต่าง ๆ ทางด้านธุรกิจอุตสาหกรรม และพัฒนาบุคลากรในองค์กรเหล่านั้นให้มีคุณธรรมและจริยธรรมในวิชาชีพได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพในอนาคต

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นสถาบันที่มีชื่อเสียงในการผลิตนักศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทั้งนี้เพื่อรองรับการพัฒนาประเทศและบริการสังคม หลักสูตรการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมจึงเกิดจากการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับพันธกิจและวิสัยทัศน์ที่ว่า คว้ากรณิใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของสถาบันที่มุ่งเป็นสถาบันผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและการเป็นสถาบันวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อการสร้างความเป็นเลิศในบริหารจัดการการอุตสาหกรรมเทคโนโลยี รวมไปถึงพัฒนานวัตกรรมเพื่อการพึ่งตนเองที่ยั่งยืน และเนื่องจากในปัจจุบันนี้ที่สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จึงทำให้นักบริหารจำเป็นต้องมีความรอบรู้ทั้งทฤษฎีและประสบการณ์ในเรื่องการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมจนสามารถตอบสนองกับความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกดังกล่าว ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งเพื่อเป็นการเสริมสร้างผู้เรียนให้มีศักยภาพในการสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ โดยผ่านการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์และประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับงาน

ทางวิทยาลัยการบริหารและจัดการจึงได้มีการจัดทำหลักสูตรนี้ขึ้น โดยมีแนวคิดในการผสมผสานสาขาวิชาเทคโนโลยี อุตสาหกรรม เศรษฐศาสตร์ และการจัดการเข้าด้วยกัน เพื่อตอบสนองความต้องการของหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่ยังขาดบุคลากรในด้านนี้ รวมถึงให้ผู้สำเร็จการศึกษาได้มีความรู้และคุณธรรม จริยธรรม จนให้สามารถปฏิบัติงานในระดับบริหารขององค์กรและสถานประกอบการได้ ทั้งนี้ด้วยการจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับปรัชญา ในการผลิตบัณฑิตของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่มุ่งเน้นทางด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีเป็นสำคัญ โดยในปัจจุบันหลักสูตรได้อยู่ภายใต้การดำเนินการของวิทยาลัยการบริหารและจัดการ และมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินการดังต่อไปนี้

1. เพื่อผลิตบุคลากรให้มีศักยภาพทางการศึกษาในระดับมหาบัณฑิตให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและทักษะในการบริหารและจัดการทางอุตสาหกรรมและวิชาการพร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรม
2. เพื่อผลิตบุคลากรให้มีศักยภาพทางการศึกษาในระดับมหาบัณฑิตตอบสนองความต้องการของประเทศ ซึ่งยังขาดแคลนบุคลากรในสาขานี้เป็นจำนวนมาก
3. เพื่อผลิตบุคลากรให้มีศักยภาพทางการศึกษาในระดับมหาบัณฑิตการวิจัยและพัฒนาสาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมของประเทศให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
4. เพื่อผลิตบุคลากรให้มีศักยภาพทางการศึกษาในระดับมหาบัณฑิตในการให้บริการวิชาการ และเผยแพร่ผลงานวิชาการด้านบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม

ในบรรดาทรัพยากรที่เป็นปัจจัยสำคัญในการบริหาร มนุษย์ถือว่าเป็นทรัพยากรหรือปัจจัยพื้นฐานที่มีคุณค่ามากที่สุด ดังนั้นในการเพิ่มประสิทธิภาพของการบริหารจัดการด้านต่างๆ การเสริมสร้างให้ทรัพยากรมนุษย์มีมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ย่อมมีผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมของประเทศ นั่นคือ การทำให้คนของประเทศได้รับการศึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อตัวเอง ตามที่พวกเขาคาดหวังว่าจะได้รับและสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งใจไว้ได้ ดังนั้นชีวิตความเจริญรุ่งเรืองของประเทศใดก็ตามย่อมขึ้นอยู่กับ “ปัญญา” ของคนในชาติ การศึกษาจึงเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและแก้ไขปัญหาต่างๆ ในสังคม เนื่องจากการศึกษาเป็น

แม้ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการที่จะช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองด้านต่างๆ ตลอดช่วงชีวิต สามารถพัฒนาศักยภาพ และความสามารถด้านต่างๆ ที่จะดำรงชีวิต และประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุขรวมทั้งรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงจนเป็นพลังสร้างสรรค์การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนได้ (สมคิด พรหมจ้อย และสุพัตร์ วิบูลย์” 2544:45) ซึ่งนั่นหมายความว่าการศึกษาต้องมาพร้อมกับ “คุณภาพ” ของการศึกษา มิใช่มีเพียงแต่ความมากในเชิงปริมาณของประชากรที่ได้รับการศึกษาเท่านั้น (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2541: 28)

สถาบันการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคนให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ก็คือสถาบันอุดมศึกษา โดยการศึกษาในระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษานั้นเน้นหนักที่การให้ผู้เรียนได้เข้าใจ ปฏิบัติได้ และแสวงหาความรู้ต่อไปในสาขาที่ผู้เรียนได้เรียน ซึ่งนอกจากจะมีเป้าหมายในทางวิชาการแล้ว ในระดับปริญญาตรียังเน้นที่การสร้างและพัฒนาค่านิยมบุคลิกภาพและแบบแผนพฤติกรรมของผู้เรียนพร้อมกันไปด้วย (ไพฑูรย์ สินลาร์ตน์. 2543:88)

สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งจึงเปรียบเสมือนเป็นเป้าหมายสำคัญของการผลิตกำลังคนให้กับประเทศ ซึ่งหากเป้าหมายเหล่านี้มีคุณภาพมาตรฐาน และกระบวนการผลิตที่ดีแล้ว ก็ย่อมได้ผลผลิตคือผู้จบการศึกษาที่มีคุณภาพ แต่ในทางกลับกันหากเป้าหมายโดยคุณภาพหรือมีความแตกต่างกันในเชิงคุณภาพอย่างมากแล้วก็น่าเป็นห่วงว่าความต้องการกำลังคนระดับสูงของประเทศนั้น จะได้รับการตอบสนองด้วยดีเพียงไร ดังนั้นเพื่อให้สถาบันต่างๆ มีการบริหารการศึกษาอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพโดยมุ่งเน้นที่จะทำให้คุณภาพการศึกษาดีขึ้น จึงจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ของบัณฑิตซึ่งเป็นเช่นไรย่อมขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของกระบวนการผลิตเป็นสำคัญ นั่นก็คือการจัดการเรียนการสอน ซึ่งการดำเนินการใดๆ ในขั้นตอนนี้ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน ย่อมเกิดผลกระทบต่อคุณภาพของบัณฑิตโดยตรง

บุคคลที่ทำหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บัณฑิตมีคุณภาพ ก็คือคณะกรรมการดำเนินการบริหารหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน ฉะนั้นคุณภาพและความทุ่มเทของบุคลากรเหล่านี้จึงเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง กล่าวคือ ปัจจัยทางวิชาการที่จำเป็นและทันสมัยด้านต่าง ๆ มานำเสนอนักศึกษาผู้เรียน รวมทั้งทำความเข้าใจและค้นหาความคาดหวังของผู้เรียนเพื่อสร้างแนวทางของการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่ดียิ่งขึ้นอยู่ตลอดเวลาเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการของผู้เรียนและความยั่งยืนอย่างมีคุณภาพทางการศึกษาของหลักสูตรนั่นเอง (กุลพล พลวัน. 2541:78)

การที่จะทราบได้ว่า การจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรมีแนวทางตามที่คุณเรียนคาดหวังว่าจะได้รับจากการเรียนอย่างไรนั้น จะต้องอาศัยข้อมูลจากความคิดเห็นของนักศึกษาผู้เรียนด้วย เพราะถือได้ว่า นักศึกษาเป็นผู้รับบริการ และสถานศึกษา โดยหลักสูตรเป็นผู้ที่มีหน้าที่ให้บริการ ซึ่งผลของการวิจัยจะทำให้ทราบถึงความคาดหวังที่จะได้รับจากการเรียนในหลักสูตรการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาในระดับปริญญาโทที่ลงทะเบียนเรียนในวิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ว่า เป็นไปอย่างไร เหมาะสมเพียงใด ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อคณะกรรมการผู้บริหารหลักสูตรในการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการ

แม้ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรียนการสอน ตลอดจนการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการ อันจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตให้มีคุณภาพและมีความเป็นเลิศทางวิชาการ สอดคล้องด้วยกันกับแนวทางของความเป็นไปได้ในการเกิดขึ้นของความคาดหวังนั้นจากผู้เรียนซึ่งสามารถที่จะประยุกต์ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่วิทยาลัย สถาบัน และประเทศชาติต่อไปในอนาคต

เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า มนุษย์เป็นทรัพยากรและปัจจัยพื้นฐานที่มีคุณค่ามากที่สุด ในการเพิ่มประสิทธิภาพของการบริหารจัดการด้านต่างๆ ดังนั้น การเสริมสร้างให้ทรัพยากรมนุษย์มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ย่อมมีผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมของประเทศ นั่นคือ การทำให้คนของประเทศได้รับการศึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อตัวเอง ตามที่พวกเขาคาดหวังว่าจะได้รับ และสามารถนำเอามาประยุกต์ใช้กับวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งใจไว้ได้ ดังนั้นชีวิตความรุ่งเรืองของประเทศใดก็ตามย่อมขึ้นอยู่กับ “ปัญญา” ของคนในชาติ การศึกษาจึงเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและแก้ไขปัญหาค่างๆ ในสังคม เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองด้านต่างๆ ตลอดจนชีวิต สามารถพัฒนาศักยภาพ และความสามารถด้านต่างๆ ที่จะดำรงชีวิต และประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุขรวมทั้งรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงจนเป็นพลังสร้างสรรค์การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน (สมคิด พรหมจ้อย และสุพัตร์ วิบูลย์, 2544: 45)

นั่นหมายความว่าการศึกษาต้องมาพร้อมกับ “คุณภาพ” ของการศึกษา มิใช่มีเพียงแต่ความมากในเชิงปริมาณของประชากรที่ได้รับการศึกษาเท่านั้น (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2541: 28)

สถาบันการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคนให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ก็คือสถาบันอุดมศึกษา โดยการศึกษาในระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษานั้นเน้นหนักที่การให้ผู้เรียนได้เข้าใจ ปฏิบัติได้ และแสวงหาความรู้ต่อไปในสาขาที่ผู้เรียนได้เรียน ซึ่งนอกจากจะมีเป้าหมายในทางวิชาการแล้ว ในระดับปริญญาตรียังเน้นที่การสร้างและการพัฒนาค่านิยมบุคลิกภาพและแบบแผนพฤติกรรมของผู้เรียนพร้อมกันไปด้วย (ไพฑูริย์ สีนลรัตน์, 2543:88)

สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งจึงเปรียบเสมือนเป็นเบ้าหลอมที่สำคัญของการผลิตกำลังคนให้กับประเทศ ซึ่งหากเบ้าหลอมเหล่านี้มีคุณภาพมาตรฐาน และกระบวนการผลิตที่ดีแล้ว ก็ย่อมได้ผลผลิตคือผู้จบการศึกษาที่มีคุณภาพ แต่ในทางกลับกันหากเบ้าหลอมด้อยคุณภาพหรือมีความแตกต่างกันในเชิงคุณภาพอย่างมากแล้วก็น่าเป็นห่วงว่าความต้องการกำลังคนระดับสูงของประเทศนั้น จะได้รับการตอบสนองด้วยดีเพียงไร ดังนั้นเพื่อให้สถาบันต่างๆมีการบริหารการศึกษามีคุณภาพและประสิทธิภาพโดยมุ่งเน้นที่จะทำให้คุณภาพการศึกษาดีขึ้น จึงจำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์ของบัณฑิตซึ่งจะเป็นเช่นไรย่อมขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของกระบวนการผลิตเป็นสำคัญ นั่นก็คือการจัดการเรียนการสอน ซึ่งการดำเนินการใดๆ ในขั้นตอนนี้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ย่อมเกิดผลกระทบต่อคุณภาพของบัณฑิตโดยตรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บุคคลที่ทำหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บัณฑิตมีคุณภาพ ก็คือ อาจารย์ผู้สอน ฉะนั้นคุณภาพและความทุ่มเทของอาจารย์ก็เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง กล่าวคือ นอกจากอาจารย์จะมีคุณวุฒิทางการศึกษาอย่างสูงแล้ว อาจารย์เองยังต้องมีความตื่นตัวและตั้งใจในการแสวงหาความรู้ด้านต่างๆ มีการผลิตผลงานทางด้านวิชาการ ไม่ว่าจะเป็นงานวิจัย การเขียนบทความ การเขียนหนังสือหรือตำราใหม่ๆ รวมทั้งมีความตั้งใจที่จะเข้าใจและค้นหาความคาดหวังของผู้เรียนเพื่อสร้างแนวทางของการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่ดียิ่งขึ้นอยู่ตลอดเวลาเพื่อความก้าวหน้าทางด้านวิชาการนั่นเอง (กุลพล พลวัน.2541:78)

คุณลักษณะของอาจารย์ถือได้ว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะอาจารย์นับว่าเป็นผู้ที่มีบทบาทในการถ่ายทอดความรู้ ว่างหลักเกณฑ์ในการเรียน รวมทั้งเป็นผู้ประเมินคุณภาพผู้เรียนเพื่อตัดสินได้หรือว่าตกโดยการทดสอบความรู้ (Bogue. 1974:123) อาจารย์จึงต้องเปลี่ยนบทบาทของตนเองจากผู้สอน (Instructor) เป็นผู้เอื้อ (Facilitator) โดยอาจารย์แสดงบทบาทเป็นผู้ชี้แนะแนวทางให้ผู้เรียนผ่านข้อมูลต่างๆ บทบาทของอาจารย์ยังเน้นที่การเป็นผู้สอนวิธีเรียนรู้และจัดสรรหรือแนะนำแหล่งการเรียนรู้ (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2541:63)

โดยจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาความมีเสรีภาพทางสติปัญญา (Intellectual Independence) ที่สอดคล้องกับยุคสมัย เพื่อให้ผู้เรียนรู้เท่าทันกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกเสนอสาระที่ท้าทายความคิดวิเคราะห์วิจารณ์อย่างมีเหตุผลที่สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียน โดยใช้วิธีการสอนที่หลากหลายที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนเป็นหลัก เพื่อให้ผู้เรียน ได้พัฒนาศักยภาพได้อย่างเต็มที่ รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมแก่ผู้เรียน (อรรถพ พงษ์วาท. 2539:55) ด้วยนั่นเอง

การที่จะทราบได้ว่า การจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีแนวทางตามที่คุณเรียนคาดหวังว่าจะได้รับประโยชน์จากการเรียนอย่างไรนั้น จะต้องอาศัยข้อมูลจากการคิดเห็นของนักศึกษาผู้เรียนด้วย เพราะถือได้ว่า นักศึกษาเป็นผู้รับบริการ และสถานศึกษาเป็นผู้ที่มีหน้าที่ให้บริการ ซึ่งเป็นผลการวิจัยจะทำให้ทราบถึงความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นหลักสูตรที่นักศึกษาในระดับปริญญาโทที่ได้ลงทะเบียนเรียนในวิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังว่าเป็นอย่างไร เหมาะสมเพียงใด ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารหลักสูตร และผู้สอนในการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน อันจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตให้มีคุณภาพและมีความเป็นเลิศทางวิชาการ ด้วยแนวทางเดียวกันกับที่มีความเป็นไปได้ในการเกิดขึ้นของความคาดหวังนั้นของผู้เรียนซึ่งสามารถที่จะประยุกต์ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่วิทยาลัย สถาบัน และประเทศชาติต่อไปในอนาคต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังของนักศึกษา จากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม โดยจำแนกนักศึกษาตาม เพศ อายุ สถานภาพสมรส ภูมิลำเนาปัจจุบัน ประเภทองค์กรที่ทำงานอยู่ ระยะเวลาในการทำงาน รายได้ต่อเดือน สาขาที่เรียนจบในระดับปริญญาตรี โปรแกรมเรียน ความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตร เป้าหมายในการทำงาน ลักษณะงานอาชีพในอนาคต

1.3 สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1: นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2: นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3: นักศึกษาที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4: นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาปัจจุบันต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5: นักศึกษาที่มีประเภทองค์กรที่ทำงานอยู่ต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6: นักศึกษาที่มีระยะเวลาในการทำงานของอาชีพปัจจุบันต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 7: นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 8: นักศึกษาที่มีสาขาที่เรียนจบในระดับปริญญาตรีต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 9: นักศึกษาที่มีโปรแกรมเรียนต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐานที่ 10: นักศึกษาที่มีความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตรต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 11: นักศึกษาที่มีเป้าหมายในการทำงานต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 12: นักศึกษาที่มีลักษณะงานอาชีพในอนาคตต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

1.4. ทฤษฎีกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเป็นการศึกษาถึงความคาดหวังของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่ลงทะเบียนเรียนในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม จากการศึกษาแนวคิดของ G.W. Allport (อ้างใน ดร.ณิรมโนรัตน์, 2544: 25) เรื่องการวัดความคาดหวังได้กล่าวว่า เป็นบทบาทที่สังคมคาดหวังให้บุคคลปฏิบัติ กล่าวคือ บทบาทนั้นจะถูกกำหนดขึ้น โดยสังคมและเป็นไปตามสถานภาพที่บุคคลนั้นดำรงอยู่ นอกจากนี้แนวคิดนี้แล้ว Henry A. Mersay (อ้างใน ดร.ณิรมโนรัตน์, 2544: 27) เช่นกัน ก็ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวังในบทบาท ซึ่งแสดงออกมาในรูปของการกระทำที่บุคคลคิดว่า ควรทำตามสิทธิหรือหน้าที่ในตำแหน่งนั้นๆ ที่ตนครอบครองอยู่ มาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิดของความคาดหวังในงานวิจัยครั้งนี้ โดยทำการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาลัยการบริหารและจัดการที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม อันได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ภูมิลำเนาปัจจุบัน ประเภทองค์กรที่ทำงานอยู่ ระยะเวลาในการทำงาน รายได้ต่อเดือน สาขาที่เรียนจบในระดับปริญญาตรี โปรแกรมเรียน ความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตร เป้าหมายในการทำงาน ลักษณะงานอาชีพในอนาคต ซึ่งอาจมีผลต่อความคาดหวังของนักศึกษาจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำเสนอกรอบแนวความคิดในการวิจัยดังนี้

ตัวแปรต้น

ภาพที่ 1.1 แสดงถึงกรอบแนวความคิดในการวิจัย

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

นักศึกษาระดับปริญญาโทที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ในวิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในช่วงเวลาของปีการศึกษา 2557

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1.6.1 เพื่อสามารถนำมาพัฒนาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น

1.6.2 ผู้วิจัยและผู้บริหารวิทยาลัยการบริหารและจัดการสามารถรับทราบความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่ลงทะเบียนเรียน ซึ่งมีประโยชน์ต่ออาจารย์ผู้สอน และผู้บริหารในวิทยาลัยการบริหารและเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จัดการ และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และสถาบันการศึกษาอื่นๆ รวมทั้ง กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

1.7 นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1.7.1 นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาในระดับปริญญาโทที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในช่วงเวลาของปีการศึกษา 2557

1.7.2 ความคาดหวัง หมายถึง ความต้องการหรือความปรารถนา ความเชื่อมั่นและความรู้สึกยอมรับของนักศึกษาจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม

1.7.3 หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม หมายถึง หลักสูตรในระดับปริญญาโท ที่วิทยาลัยการบริหารและจัดการเปิดดำเนินการอยู่ และเป็นหลักสูตรที่มีแนวคิดในการผสมผสาน สาขาวิชาเทคโนโลยี อุตสาหกรรม เศรษฐศาสตร์ และการจัดการเข้าด้วยกัน เพื่อตอบสนองความต้องการของหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่ยังขาดบุคลากรในด้านนี้ รวมถึงให้ผู้ที่สำเร็จการศึกษาจะมีความรู้และคุณธรรม จริยธรรม และให้สามารถปฏิบัติงานในระดับบริหารขององค์กรและสถานประกอบการได้ รวมทั้งจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับปรัชญา ในการผลิตบัณฑิตของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่มุ่งเน้นทางด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

1.7.4 ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ภูมิลำเนาปัจจุบัน ประเภทองค์กรที่ทำงานอยู่ ระยะเวลาในการทำงาน รายได้ต่อเดือน สาขาที่เรียนจบในระดับปริญญาตรี โปรแกรมเรียน ความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตร เป้าหมายในการทำงาน ลักษณะงานอาชีพในอนาคต

บทที่ 2

ทฤษฎีและแนวความคิดที่เกี่ยวกับงานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้ศึกษารวบรวมเนื้อหาของทฤษฎีและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยไว้หลายแนวคิด โดยศึกษาจากตำรา เอกสาร วารสาร รายงานการวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องทั้งนี้ เพื่อให้สามารถกำหนดกรอบแนวความคิดที่จะใช้เป็นแนวในการศึกษา ได้ครอบคลุมและชัดเจนขึ้น ซึ่งประกอบด้วยสาระสำคัญตามลำดับดังต่อไปนี้

- 2.1 ทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับความคาดหวัง
- 2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนและเนื้อหาที่สอนในมหาวิทยาลัย
- 2.3 วัตถุประสงค์ และปรัชญาของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ อดุสสาหกรรม
- 2.4 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับความคาดหวัง

2.1.1 ความหมายของความคาดหวัง

แนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวัง (Expectancy) มีผู้เชี่ยวชาญหลายท่าน ได้ให้ความหมายไว้ดังต่อไปนี้

Finn (1921 : 15-16) กล่าวว่า ความคาดหวัง หมายถึง ประเมินว่าบุคคลหรือตนเองด้านจิตรู้อำนาจและใช้ความคาดหวังเป็นแนวทางในการกำหนดพฤติกรรมที่จะมีต่อบุคคลที่ตนคาดหวังหรือต่อตนเองในลักษณะที่ตนคิดว่าถูกต้อง

Cecco (1967 : 80-82) กล่าวว่า การกำหนดความคาดหวังของบุคคล นอกจากจะขึ้นอยู่กับระดับความยากของงานแล้ว ยังขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ผ่านมาในครั้งนั้นด้วย คือ ถ้าบุคคลเคยผ่านประสบผลสำเร็จในการทำงานนั้นมาก่อน ก็จะทำให้การกำหนดความคาดหวังในการทำงานคราวต่อไปสูงขึ้น และใกล้เคียงกับความสามารถจริงมากขึ้น การที่บุคคลจะกำหนดความคาดหวังของบุคคลนั้นจะต้องประเมินความเป็นไปได้ด้วย ทั้งนี้เพราะความคาดหวังเป็นความรู้สึกนึกคิดและคาดการณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยสิ่งนั้นๆ อาจเป็นรูปธรรมหรือนามธรรมก็ได้ เป็นการประเมินค่าโดยใช้มาตรฐานของตนเองเป็นเครื่องวัด การคาดการณ์ของแต่ละบุคคลแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับภูมิหลัง ประสบการณ์ ความสนใจและการเห็นคุณค่าความสำเร็จ

Getzls et.al. (1968 : 45-47) กล่าวว่า ความคาดหวังของบุคคลย่อมแตกต่างกันไปเพราะคนเราต่างก็มีความคิดและความต้องการที่ต่างกัน พฤติกรรมทางสังคมของบุคคลจึงต่างกันและบุคคลที่เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้รับอิทธิพลจากความคาดหวังของคนในองค์กร หรือจากจุดประสงค์ขององค์กร ซึ่งเรียกว่า เป็นฝ่ายสถาบันมิติ (Monothetic Dimension) กับความต้องการส่วนตัว

Schmith (1994 : 22) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับความคาดหวังว่า พฤติกรรมของผู้ดำรงตำแหน่งใดก็ตาม มักจะแสดงโดยอาศัยความนึกคิดคาดคะเนว่าผู้อื่นเห็นว่าผู้ดำรงตำแหน่งนั้นควรจะทำปฏิบัติเช่นไร เป็นแนวทางประพฤติปฏิบัติ ส่วนมากผู้ดำรงตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งมักจะสังเกตเห็นหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งอื่น แล้วก็กะหน้าที่ได้กับตำแหน่งของตนเองตามลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่ง การสังเกตและการคาดคะเนไม่ตรงกับผู้ดำรงตำแหน่งมักจะไม่สามารถดำเนินการอย่างไรลงไปที่ไม่ตรงกับการคาดคะเนความไม่สบายใจเช่นนี้มีผลกระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติงานของผู้ดำรงตำแหน่งนั้นๆ ด้วย

สุนีย์ ชีตากร (2524 : 65) กล่าวว่า ความคาดหวัง หมายถึง การทำนายเหตุการณ์ว่ามีอะไรเกิดขึ้นข้างหน้าบ้าง การคาดหวังจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นคอยเกิดขึ้นมาก่อน

สุรางค์ จันทร์เอม (2529 : 55) กล่าวว่า ความคาดหวัง (Expectation) หมายถึง ความเชื่อถือว่าสิ่งใดสิ่งหนึ่งน่าจะเกิดขึ้น และสิ่งใดไม่น่าจะเกิดขึ้น ความคาดหวังจะเกิดขึ้นตรงตามความเชื่อถือ หรือคาดการณ์ล่วงหน้าหรือไม่นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละคน หากความคาดหวังนั้นประสบความสำเร็จหรือถูกต้องจะมีเจตคติที่ดี หรือความพึงพอใจต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าหากความคาดหวังผิดพลาดในสิ่งใดก็จะมีเจตคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น

ไพฑูรย์ เจริญพันธุ์วงศ์ (2530 : 109) กล่าวว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความคิด ความต้องการของคนต่อสิ่งที่ปรารถนาจะเกิดขึ้นจริงในอนาคต หากผู้ปฏิบัติงานมีความหวังต่อสิ่งใด จะทำให้สนับสนุนสิ่งนั้นอย่างเต็มที่ ถ้าหากความหวังนั้นสามารถไปด้วยกันได้ดีระหว่างบุคคลก็จะก่อให้เกิดการกำหนดจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ร่วมกันขึ้น

นันทา ดิงสมบัติยุทธ์ (2538 : 25) กล่าวว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความคิดเห็นหรือความต้องการที่บุคคลมุ่งหวัง หรือคาดคะเนต่อบุคคลอื่นหรือตนเองให้กระทำในสิ่งที่ตนปรารถนาให้เป็นอนาคต

เกศสินี กลิ่นบุศย์ (2540 : 16) กล่าวว่า ความคาดหวัง หมายถึง การคาดการณ์หรือความคาดหวังเพื่อตอบสนองความต้องการขึ้นอยู่กับลักษณะของบุคคล ประสบการณ์ที่ผ่านมาและการเห็นคุณค่าของการกระทำไปสู่เป้าหมายที่ต้องการนั้นๆ ซึ่งมีผลต่อความพึงพอใจของบุคคล ในการตั้งความหวังนั้น บุคคลจะกำหนดระดับความคาดหวังไว้เป็นแนวทางที่จะสามารถประสบผลสำเร็จได้

พัชรี ศรีสุข (2542 : 11) กล่าวว่า ความคาดหวัง หมายถึง การคาดคะเนหรือความมุ่งหวังของบุคคลกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตโดยอาศัยของมูลจากอดีต ปัจจุบัน เป็นตัวทำนาย ซึ่งจะแตกต่างกันตามลักษณะของแต่ละบุคคล ความต้องการ บทบาทหน้าที่และเป้าหมายในการกระทำนั้นๆ

กล่าวโดยสรุป ความคาดหวัง หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดและคาดการณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ที่แสดงออกด้วยพฤติกรรมหรือการกระทำในสิ่งนั้น อาจเป็นรูปธรรมหรือไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หรือนามธรรมก็ได้ ความรู้สึกนึกคิดหรือความคาดหวัง การคาดการณ์ในสิ่งนั้นมีลักษณะเป็นการประเมินค่าโดยมาตรฐานของตนเองเป็นเครื่องวัดการคาดการณ์ของแต่ละบุคคล แม้เป็นการให้ต่อสิ่งที่ป็นรูปธรรมหรือนามธรรมชนิดเดียวกันก็อาจแตกต่างกันออกไปได้ ทั้งนี้แล้วแต่ประสบการณ์ ความสนใจ แรงจูงใจและการเห็นคุณค่าของความสำเร็จของสิ่งนั้นๆ

2.1.2 ทฤษฎีความคาดหวัง

1) ทฤษฎีความคาดหวัง Vroom (1964 : 67) ทฤษฎีนี้พัฒนามาจากสมมติฐานที่ว่าก่อนที่บุคคลจะได้รับการจูงใจให้กระทำให้ทำอะไรเขาจะต้องพิจารณาก่อนว่าความสามารถ และความพยายามของเขาทำให้ได้ผลตามที่พึงปรารถนาหรือไม่ ทฤษฎีนี้เสนอว่าแต่ละบุคคลจะเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงาน โดยถือเกณฑ์ความสามารถ ประสบการณ์ในการทำงานและการได้รับรางวัล ทฤษฎีนี้มีข้อสมมติที่ว่า การจูงใจขึ้นอยู่กับวิธีการซึ่งบุคคลต้องการและวิธีการซึ่งบุคคลคิดว่าจะได้สิ่งนั้น ทฤษฎีนี้ถือว่าความเชื่อถือของบุคคลอันนำไปสู่การเกิดผลลัพธ์อย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อจะทำให้เกิดพฤติกรรมเพื่อจะนำไปสู่การบรรลุจุดมุ่งหมายและเลือกพฤติกรรมที่คาดว่าจะประสบความสำเร็จสูงสุด

2) ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ Bandure (1977 : 23) ได้เสนอทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมโดยเสนอลักษณะความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของบุคคลเป็น 3 มิติ ได้แก่

มิติที่หนึ่งเกี่ยวกับปริมาณความคาดหวัง กล่าวคือ ความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนจะแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคลในการกระทำพฤติกรรมหนึ่งหรือแตกต่างกัน

มิติที่สองเกี่ยวกับการแผ่ขยายความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนอาจจะแผ่ขยายจากสถานที่หนึ่งไปสู่สถานที่หนึ่งในปริมาณที่แตกต่างกัน ประสบการณ์บางอย่างไม่ทำให้ความคาดหวังของความสามารถของตนแผ่ไปสู่สถานการณ์อื่นๆได้

มิติที่สามเกี่ยวกับความเข้มหรือความมั่นใจ ถ้าความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนมีความเข้มน้อย คือบุคคลไม่มั่นใจในความสามารถของตน เมื่อประสบเหตุการณ์ที่ไม่เป็นไปตามที่คาดหวังจะทำให้ความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนลดลง แต่ถ้ามีความเข้มหรือความมั่นใจมาก บุคคลจะมีความบากบั่นมานะพยายามแม้ว่าจะประสบเหตุการณ์ที่ไม่สอดคล้องกับความคาดหวังบ้างก็ตาม

3) ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Hierarchy of Need Theory) โดยเป็นทฤษฎีที่เชื่อว่าความต้องการเป็นพลังผลักดันให้มนุษย์เกิดพฤติกรรม ซึ่งมนุษย์แต่ละคนมีความแตกต่างในความต้องการ ค่านิยม ทศนคติ ความเชื่อ และความต้องการของมนุษย์ว่ามนุษย์ไม่มีความแน่นอน

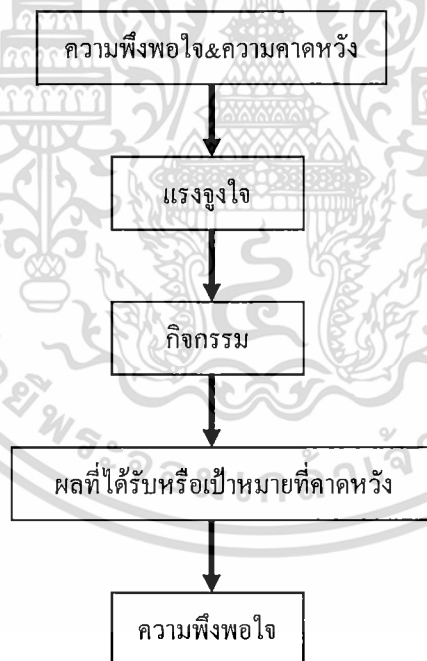
บุญเติม พันรอบ (2548 : 55-61) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความคาดหวังของวิกเตอร์ วรูม ว่าได้รับอิทธิพลจากแนวความคิดจากนักจิตวิทยารุ่นแรกหลายคน อาทิเช่น เลวิน (Kurt Lewin) และทอลแมน (Edward Tolman) ต่อมา วิกเตอร์ วรูม ได้นำแนวความคิดดังกล่าวมาปรับปรุงบางครั้งมีผู้เรียกเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทฤษฎีความคาดหวังเป็นทฤษฎีย่อยว่า ทฤษฎี V.I.E. Theory เนื่องจากทฤษฎีนี้มีองค์ประกอบของทฤษฎีที่สำคัญคือ

1. V. มาจากคำว่า Valence ซึ่งหมายถึง ความพึงพอใจ ระดับความพึงพอใจ การให้คุณค่ากับสิ่งที่ได้รับ

2. I. มาจากคำว่า Instrumentality ซึ่งหมายถึง สื่อ เครื่องมือ อุปกรณ์ วิธีทางที่จะนำไปสู่ความพึงพอใจ

3. E. มาจากคำว่า Expectancy หมายถึง ความคาดหวังในตัวบุคคลนั้นๆ บุคคลมีความต้องการหลายสิ่งหลายอย่าง ทุกชีวิตพยายามดิ้นรนแสวงหาอย่างน้อยที่สุดก็คือ ต้องการอาหาร เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค เมื่อปัจจัยเหล่านี้ได้รับการตอบสนองแล้ว ก็มีความต้องการระดับสูงขึ้นไปเรื่อยๆ จากความต้องการหลายสิ่งหลายอย่างเหล่านี้เองทำให้เกิดความพยายามกระทำเพื่อดำเนินการวิธีใดวิธีหนึ่งด้วยสื่อหรือเครื่องมืออย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้บรรลุความพอใจหรือเพื่อให้ได้รับผลของการดำเนินการนั้น ตามที่ได้แสดงความพยายามนั้นเองเรียกว่า ความคาดหวังและความพอใจสิ่งต่างๆ ความคาดหวังอาจจะเป็นไปในทางบวกหรือทางลบก็ได้ ดังภาพ ที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 ทฤษฎีความคาดหวัง

ที่มา : บุญเต็ม พันรอบ (2542 : 61)

Maslow (อ้างใน ราณี อธิชัยสกุล. 2535 :185-192) กล่าวว่า สาระสำคัญในทฤษฎีที่เกี่ยวกับความคาดหวังของมนุษย์ว่ามนุษย์มีความต้องการตลอดเวลาไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อได้รับการเอกรสนี่เป็นเอกรสนี่ที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกรสนี่ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอบสนองแล้วก็จะต้องการได้รับการตอบสนองในลำดับต่อไปจากระดับต่ำไปสู่ความต้องการระดับสูง ซึ่งลำดับขั้นความต้องการของบุคคลมี 5 ขั้น คือ

- ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs) ได้แก่ ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์เพื่อความอยู่รอด เช่น อาหาร ที่อยู่อาศัย เป็นต้น ดังนั้นเพื่อให้เกิดความพึงพอใจ องค์กรต้องตอบสนองความต้องการทางกายภาพ ในรูปของค่าจ้างเงินหรือบริการที่จำเป็น เช่น ค่ารักษาพยาบาล รถรับส่ง เป็นต้น

- ความต้องการความปลอดภัยและความมั่นคง (Safety and Security Needs) เป็นความต้องการเพื่อปกป้องตนเองเพื่อให้เกิดความมั่นคงปลอดภัย เช่น การใช้เครื่องป้องกันอันตรายในขณะทำงาน การประกันภัยในรูปแบบต่างๆ เช่น ในด้านสุขภาพอุบัติเหตุและชีวิต เป็นต้น

- ความต้องการทางสังคมและความรัก (Social and Love Needs) เป็นความต้องการให้ผู้อื่นในสังคมยอมรับคบค้าสมาคมและเป็นที่ยอมรับของเพื่อนร่วมงานมีมิตรภาพและความรักต่อกัน เป็นต้น ดังนั้น องค์กรควรสนับสนุนการทำงานเป็นทีมและให้พนักงานมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นที่ได้รับการยอมรับ และสร้างความรู้สึกลึกซึ้งว่าเขาเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร

- ความต้องการการยอมรับและยกย่อง (Esteem Needs) เป็นความต้องการให้ผู้อื่นยอมรับนับถือความสามารถให้เกียรติ และมีความภาคภูมิใจ เชื้อมั่นและนับถือตนเองซึ่งเกี่ยวข้องกับความสำเร็จและมีอิสระในการตัดสินใจ ตลอดจนชื่อเสียงและเกียรติยศ

- ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self-Actualization) เป็นความปรารถนาที่จะใช้ฝีมือความสามารถของตนให้เกิดผลสูงสุด เป็นความสำเร็จและความสมหวังในชีวิตความต้องการขั้นนี้เป็นความต้องการขั้นสูงสุด ซึ่งจะมีคนจำนวนน้อยที่จะสามารถได้รับความพึงพอใจจากความต้องการขั้นนี้

2.1.3 แนวความคิดเกี่ยวกับความคาดหวังในบทบาท

โศภณ ภูเกล้าวัน (อ้างใน ดร.ณิ มโนรัตน์, 2544 : 47-48) ได้เสนอแนวความคิดกับความต้องการของมนุษย์ที่อยู่ในองค์กร (Human Needs and Wants in Organization) ว่ามนุษย์ที่อยู่ในองค์กรมีความต้องการต่างๆ ดังนี้ คือ

- ความต้องการที่จะรู้ว่าตนเป็นใคร มีส่วนเกี่ยวข้องกับอย่างไร และสามารถทำอะไรให้กับองค์กรได้บ้าง กล่าวคือ มนุษย์ต้องการรู้ว่างานที่ตนทำเกิดประโยชน์อะไรกับองค์กร ผูกพันและเชื่อมโยงภารกิจได้บ้างในองค์กร ความรับผิดชอบมีมากน้อยเพียงไรและต้องทำงานกับใคร เป็นต้น

- ความต้องการมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูล วางแผนกำหนดแนวทางการดำเนินงานขององค์กร ซึ่งทำให้เขารู้สึกว่าอยู่ในองค์กรอย่างมีค่า ดังนั้น นักบริหารทรัพยากรบุคคลที่ดีต้องเปิดโอกาสให้พนักงานได้มีส่วนร่วมในองค์กรแม้เพียงน้อยก็ตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ความต้องการผลสะท้อนกลับจากผู้บริการ เพื่อให้พนักงานทราบ โดยแท้จริงว่า เขาทำงานเป็นอย่างไร ทั้งนี้ไม่ใช่เพียงเพื่อให้พนักงานได้รับทราบสถานการณ์ปฏิบัติงานของตนเท่านั้น แต่ยังช่วยเปิดโอกาสให้เขาได้แก้ไขปรับปรุงงาน เพื่อสร้างความสำเร็จในงานนั้นๆ

- ความต้องการความช่วยเหลือและคำแนะนำจากผู้บังคับบัญชาเพื่อปรับปรุงสมรรถภาพในการปฏิบัติงานของพนักงาน นอกจากนี้จะเป็นการช่วยทำให้เขามั่นใจที่อยู่ในองค์กรแล้ว ยังทำให้รู้สึกว่าเขาไม่ได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมอย่างโดดเดี่ยว

- ความต้องการรางวัลและการลงโทษ (Rewards and Penalties) คนแต่ละคนคาดหวังที่จะได้รับรางวัลตอบแทนในสิ่งที่ตนเองได้ทำดี ประสบความสำเร็จเป็นพิเศษหรือได้ผลเกินที่คาดหมายไว้ รางวัลดังกล่าวอาจเกิดขึ้นในตัวเอง เช่น มีเวลาพักผ่อนเมื่อทำงานเสร็จ เป็นต้น รางวัลที่อยู่ในตัวเองเหล่านี้มีค่าในการตอบสนองความต้องการของมนุษย์เป็นอย่างมาก บางคนที่ไม่ได้รับจึงแอบให้รางวัลตนเองหรือฉลองความสำเร็จให้ตนเอง ในทางตรงข้ามผู้ที่กระทำความผิดหรือไม่บรรลุเป้าหมายตามคำมั่นสัญญาที่กำหนดไว้ ก็ต้องการได้รับการลงโทษ ถ้าผู้บังคับบัญชาไม่ทำโทษก็อาจหาทางลงโทษตัวเองในรูปแบบต่างๆ เช่น ไม่ทานข้าวจนกว่างานจะเสร็จ เป็นต้น

Turner (1982 : 67) อธิบายถึงทฤษฎีบทบาท โดยเปรียบเทียบเหมือนกับ “การเล่นละครเวที” ซึ่งจะประกอบด้วยลักษณะความคาดหวังทั่วไป 3 ประการ คือ

1. การคาดหวังจาก “บท” หมายถึง ภาวะความเป็นจริงต่างๆ ทางสังคมสามารถเปรียบเทียบได้เหมือนกับละคร ซึ่งประกอบด้วยตำแหน่งต่างๆ ทางสังคมโดยมีบรรทัดฐานเป็นตัวกำหนดว่าบุคคลควรจะมีพฤติกรรมเช่นใดในสังคม กิจกรรมหรือการกระทำต่างๆ ทางสังคมจะถูกจัดระบบและควบคุมโดยบรรทัดฐานที่แตกต่างไปตามสถานการณ์และเงื่อนไขทางสังคมที่แตกต่างกันไปในรูปแบบของแต่ละสังคม

2. ความคาดหวังจากผู้ร่วมแสดงคนอื่นๆ หมายถึง การที่สังคมมีบรรทัดฐานซึ่งเปรียบเสมือนที่จะกำหนดบทบาทของบุคคลในความสัมพันธ์กันทางสังคมดังกล่าวด้วยบุคคลในสังคมจึงต้องการสวมบทบาทซึ่งกันและกัน เพื่อที่บุคคลจะได้คาดหวังพฤติกรรมของบุคคลอื่นในสังคมที่แสดงออก และสามารถมีปฏิสัมพันธ์ที่ถูกต้องได้ตามความคาดหวังของสังคมและบุคคลอื่นๆ

3. ความคาดหวังจากผู้ชม หมายถึง เป็นความคาดหวังของบุคคลในสังคมที่อยู่ในสถานภาพต่างๆ กัน ซึ่งจะต้องคาดหวังและสวมบทบาทของบุคคลอื่นที่เป็นเครื่องนำทางไปสู่การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมอย่างถูกต้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่เป็นความคาดหวังร่วมกัน ดังนั้น ความคาดหวัง หมายถึง การคิดไว้ล่วงหน้าเกี่ยวกับบุคคล สิ่งของ หรือสถานการณ์ ซึ่งอาจจะไม่เป็นไปตามที่คิดไว้แต่ก็มีบทบาทสำคัญต่อพฤติกรรมของมนุษย์

อุทัย หิรัญโต (2526 : 197) กล่าวว่า บทบาท หมายถึง หน้าที่ (Function) หรือพฤติกรรมอันพึงคาดหมาย (Expected Behavior) ของบุคคลแต่ละคนในกลุ่มหรือสังคมหนึ่งๆ หรือพฤติกรรมเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังกล่าว โดยปกติเป็นสิ่งที่กลุ่มหรือสังคมกำหนดขึ้น ฉะนั้น บทบาทจึงเป็นแบบแห่งความประพฤติของบุคคลในสถานะหนึ่ง ที่พึงมีต่อบุคคลอื่นในสถานะอีกอย่างหนึ่งในสังคมเดียวกัน

ครุณี มโนรัตน์ (2544 :26) กล่าวว่า บทบาทเป็นสิ่งที่บุคคลในสังคมคาดหวังหรือกำหนดขึ้น โดยมีความเกี่ยวเนื่องกับอำนาจหน้าที่และตำแหน่งของบุคคลนั้น ซึ่งดำรงอยู่ในตำแหน่งนั้นๆ มีหน้าที่ต้องปฏิบัติต่อบุคคลอื่นในสังคม

2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนและเนื้อหาที่สอนในมหาวิทยาลัย

กระบวนการเรียนการสอน สัมพันธ์กับการพิจารณาตัดสินใจหลายอย่าง เช่น การคัดเลือกเนื้อหาวิชา วิธีการสอนและจัดการการสอน ซึ่งการพิจารณาตัดสินใจนั้นขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของอาจารย์ว่าต้องการให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้เรื่องใด จุดมุ่งหมายเกิดจากทัศนะของอาจารย์ที่มีต่อการสอนและนักศึกษา จากการศึกษาทัศนะของอาจารย์ต่อการสอนและนักศึกษายของ Gaff และ Wilson, Eckert และ Williams, Bayer, Cross, Centra (อ้าง โดย พรเทพ ไทยรักษ์, 2539 : 15) พบว่า กระบวนการเรียนการสอนเป็นสาเหตุหลักและสาเหตุสำคัญที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักศึกษามากที่สุด อาจารย์จึงต้องสอนโดยยึดจุดมุ่งหมายในการสอน คือ ความครอบคลุมในเนื้อหาของรายวิชา ตลอดจนวิธีการของสาขาวิชานั้นๆ และตระหนักถึงพัฒนาการทางด้านสติปัญญาและความเป็นมนุษย์ ที่จะเกิดขึ้นในตัวนักศึกษาด้วย การสอนที่ดีนั้น อาจารย์จะต้องมีความรู้ในหลักวิชา และรอบรู้งานศึกษาค้นคว้าที่มีอยู่ในปัจจุบันซึ่งเกี่ยวข้องกับหลักวิชานั้นๆ เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดี มีความสามารถในการสร้างแรงจูงใจนักศึกษา

ดังนั้นจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในกระบวนการเรียนการสอน การสอนเป็นหลักการและชื่อเรียกเดียวกับการให้ความรู้แก่ผู้เรียน การสอนเป็นวิธีการที่มีระเบียบ และองค์ประกอบที่ซับซ้อน หมายถึง ถูกวิธีแล้วก็จะทำให้การสอนบรรลุผลมากขึ้น สิ่งที่จะช่วยให้การสอนประสบความสำเร็จ คือ ตัวอาจารย์และอาจารย์จะต้องเข้าใจการสอน และความหมายของการสอนเป็นอย่างดี มีนักการศึกษา ได้ให้ความหมายของการสอนไว้ คือ

สุมิตร คุณานุกร อ้างอิงมาจาก พุทธทาส ภิกขุ (2518 : 135) การสอน คือการนำทาง วิญญาณ และครูคือ ผู้นำทางวิญญาณ

กาญจนา เกียรติประวัติ (2524 : 45) ได้ให้ความหมายว่า การสอนคือการจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน การสอนมิได้หมายถึง การบอกเพียงแต่อย่างเดียว แต่รวมถึงกระบวนการต่างๆ ที่ผู้สอนกระทำไปเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเจริญงอกงามทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา

การที่ผู้เรียนจะเรียนรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ เช่น อาจารย์ วิทยากร ห้องสมุดและแหล่งวิชาการ ชุมชน การเรียนรู้อาจจะเรียนจากสิ่งที่อาจารย์สอนโดยตรง จากการค้นคว้า สังเกต ทดลอง หรือลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง แต่การเรียนการสอนของอาจารย์โดยตรงนั้น เราสามารถมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่าง
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเรียนการสอนได้ชัดเจน หลักการจัดการเรียนการสอนหรือแนวทางในการจัดการสอนโดยมีนักการศึกษาหลายท่านจัดไว้ คือ

หาญชัย สงวนให้ อ้างอิงมาจาก อุบล เรียงสุวรรณ และคณะ (2522 :65)

1. สอนจากสิ่งที่รู้ไปหาสิ่งที่ยังไม่รู้
2. สอนจากสิ่งที่เข้าใจง่ายไปหาสิ่งที่เข้าใจยาก
3. สอนจากสิ่งที่มีตัวตนไปหาสิ่งที่ไม่มีตัวตน
4. สอนจากประสบการณ์ตรงของผู้เรียน ไปหาเหตุผล
5. สอนจากเนื้อหาที่ง่ายไปหาเนื้อหาที่ยาก
6. สอนจากสิ่งที่ไม่แน่นอน ไปหาสิ่งที่แน่นอน

กล่าวโดยสรุป การสอนนับว่าเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการเรียนการสอน เพราะการสอนนั้นเป็นการจัดกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียน ได้เกิดการเรียนรู้ และสามารถนำไปพัฒนาตนเอง ทำอย่างไรจะให้ผู้เรียนสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข การสอนจึงจัดว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง ส่วนการเลือกการใช้วิธีการสอนหรือรูปแบบการสอนอย่างไรนั้นก็ขึ้นอยู่กับผู้สอนจะเลือกให้เหมาะสมกับผู้เรียน และประโยชน์แก่ผู้เรียนมากที่สุด

การสอนเป็นเพียงหลักการ และชื่อที่เรียกเกี่ยวกับการให้การศึกษา การสอนเป็นวิธีการที่มีระเบียบ และองค์ประกอบที่ซับซ้อน หากทำได้ถูกวิธี และสนองความต้องการขององค์ประกอบต่างๆ อย่างเต็มที่แล้วก็จะทำให้การสอนนั้นๆ บรรลุผลมากขึ้น สิ่งที่จะช่วยให้การสอนประสบผลสำเร็จได้ก็คือ อาจารย์ อาจารย์ที่ทำการสอนต้องเข้าใจองค์ประกอบในการสอนเป็นอย่างดี ซึ่งพอสรุปหลักการสอนไว้เป็นข้อๆ คือ

1. การสอนต้องคำนึงถึงตัวผู้เรียน
2. การสอนต้องคำนึงถึงเนื้อหาที่จะสอน
3. การสอนจะต้องสอนจากประสบการณ์ของผู้เรียน
4. การสอนจะต้องใช้อุปกรณ์และสื่อในการเรียนการสอน และ
5. การสอนจะต้องมีการประเมินผลการสอน

นอกจากนี้ การคัดเลือกเนื้อหาวิชาที่ถือได้ว่าเป็นงานที่ยากอย่างหนึ่งของผู้สอน เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็ว ประกอบกับความต้องการของนักศึกษาที่มุ่งสนองความต้องการด้านการตลาดแรงงาน ทำให้มีความจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรสถาบันอุดมศึกษาจึงจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลง หลักสูตรเพื่อให้ทันต่อความต้องการของพัฒนาการทางด้านเศรษฐกิจสังคม ดังนั้น วิธีจัดการเรียนการสอนของผู้สอนจึงต้องปรับปรุงให้เข้ากับวิชาการและเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการศึกษา พ.ศ. 2542 ซึ่งเป็นภารกิจหลักที่เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำคัญของสถาบันอุดมศึกษาในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับของหน่วยงานและสังคม (ปารีชาติ ทูมนันท์. 2545 : 29)

การคัดเลือกเนื้อหาวิชามีหลักเกณฑ์ ดังที่นักการศึกษาหลายท่านได้เสนอไว้ เช่น Toba (ปารีชาติ ทูมนันท์. 2545 : 29) มีหลักการในการเลือกเนื้อหาวิชา ดังนี้ คือ

1. เนื้อหาที่เลือกนั้น แม่นตรงและร่วมสมัยกับวิทยาการปัจจุบัน
2. เนื้อหาที่เลือกตรงกับสภาพจริงของสังคม
3. เนื้อหาที่เลือกนั้นเป็นเครื่องมือนำไปสู่วัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการ
4. เนื้อหาวิชาที่เลือกนั้น ทำทลายความสนใจของครู

Tyler (อ้างโดย พรเทพ ไทยรักษ์. 2539 : 33) ได้เสนอเกณฑ์ในการคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ผู้เรียนมีโอกาสปฏิบัติภารกิจเกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชาที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมาย
2. ผู้เรียนได้รับความพึงพอใจ จากการแสดงพฤติกรรมที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมาย
3. คำนี้ถึงประสบการณ์เฉพาะที่อาจนำมาใช้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน
4. แสดงความเป็นไปได้ในการปฏิบัติของผู้เรียน
5. คำนี้ผลิตผลหลายอย่างที่เกี่ยวเนื่องกับประสบการณ์การเรียนรู้โดยตรง

ชัยชาญ วงศ์สามัญ (2543 : 125) กล่าวว่า การคัดเลือกเนื้อหาวิชาควรคัดเลือกเพื่อนำมาสู่กระบวนการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ควรเริ่มจากสิ่งที่คุณต้องรู้ หลังจากนั้นก็ควรเป็นเนื้อหาที่คุณเรียนควรรู้ นำรู้ และสิ่งที่เกี่ยวข้องเล็กน้อยแต่ไม่ควรคัดเลือกเนื้อหาที่ไม่เกี่ยวข้อง

สุนีย์ ช่างเจริญ (2527 : 148) สรุปว่า การคัดเลือกเนื้อหาวิชาควรยึดแก่นสารของความรู้ความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในสังคมและความสอดคล้องกับวุฒิภาวะในการเรียนรู้และประสบการณ์ของผู้เรียนด้วย โดยในการกำหนดเนื้อหานั้น ควรจะต้องพิจารณาปรัชญา และจุดมุ่งหมายของสถาบันการศึกษาให้ชัดเจนก่อน และพิจารณาถึงความเปลี่ยนแปลงของสังคม ความก้าวหน้าทางวิชาการ ความต้องการของผู้เรียน แนวนโยบายของสาขาวิชา หรือคณะหรือมหาวิทยาลัยประกอบกัน หลังจากนั้นจึงกำหนดเนื้อหาและประสบการณ์ตามวัตถุประสงค์เป็นขั้นตอนต่อไป โดยทั่วไปหลักสูตรอุดมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับบัณฑิตศึกษานั้นจะเน้นเนื้อหาเป็นหลักสำคัญ เมื่อได้เนื้อหาและประสบการณ์ที่แน่นอนแล้ว การดำเนินการขั้นต่อไป คือการทำให้จุดมุ่งหมายและเนื้อหาวิชาเหล่านั้นให้มีผลในทางปฏิบัติ นั่นคือ การจัดการเรียนการสอนให้เป็นที่ไปตามแนวทางที่วางไว้ บุคคลสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรประสบผล สำเร็จอย่างแท้จริง คือ อาจารย์ผู้สอน เช่นเดียวกับแนวคิดของ สมคิด อิศระวัฒน์ (อ้างโดย ปารีชาติ ทูมนันท์. 2545 : 29) ได้แสดงความเห็นว่า การคัดเลือกเนื้อหาวิชาที่มีข้อควรพิจารณา ประกอบด้วย 4 ข้อ คือ

เอกสารนี้เป็นเนื้อหาที่ควรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของวิชาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เนื้อหาควรกว้างขวาง สมบูรณ์ และครบถ้วนตามที่ควรจะเป็น โดยยึดหลักผู้เรียนควรรู้อะไร
3. เนื้อหาควรทันสมัย
4. ถ้ามีผลงานวิจัยและการค้นคว้าสนับสนุนจะทำให้มีน้ำหนักและความน่าเชื่อถือ วิธีการเลือกเนื้อหาควรเลือกจากง่ายไปยาก รูปธรรมไปนามธรรม และจากใกล้ตัวไปไกลตัว

2.3 วัตถุประสงค์และปรัชญาของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ อุตสาหกรรม

ในการจัดทำหลักสูตรดังกล่าวมีแนวคิดในการผสมผสาน สาขาวิชาเทคโนโลยี อุตสาหกรรม เศรษฐศาสตร์ และการจัดการเข้าด้วยกัน เพื่อตอบสนองความต้องการของหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ที่ยังขาดบุคลากรในด้านนี้ ให้สามารถปฏิบัติงานในระดับบริหารขององค์กรและสถานประกอบการ ได้ รวมทั้งจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับปรัชญาในการผลิตบัณฑิตของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่มุ่งเน้นทางด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

ชื่อปริญญา

ชื่อเต็ม : บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

ชื่อย่อ : บธ.ม.

เว็บไซต์ : <http://www.kmitl.ac.th/MBA>

โครงสร้างหลักสูตร (หลักสูตร พ.ศ.2551)

แผน ก แบบ ก 1

จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร	39 หน่วยกิต
หมวดวิชาปรับพื้นฐาน (ไม่นับหน่วยกิต)	6 หน่วยกิต
หมวดวิชาวิทยานิพนธ์	39 หน่วยกิต

แผน ก แบบ ก 2

จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร	39 หน่วยกิต
หมวดวิชาปรับพื้นฐาน (ไม่นับหน่วยกิต)	6 หน่วยกิต
หมวดวิชาบังคับ	24 หน่วยกิต
หมวดวิชาเลือก	3 หน่วยกิต
หมวดวิชาวิทยานิพนธ์	12 หน่วยกิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผน ก แบบ ข

จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร	39	หน่วยกิต
หมวดวิชาปรับพื้นฐาน (ไม่นับหน่วยกิต)	6	หน่วยกิต
หมวดวิชาบังคับ	24	หน่วยกิต
หมวดวิชาเลือก	12	หน่วยกิต
หมวดวิชาการศึกษา	3	หน่วยกิต

แผนการศึกษา

แผน ก 2 (มีวิทยานิพนธ์)

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วยตนเอง)
14047100	การจัดการการตลาด	3 (3 - 0 - 6)
14047102	การจัดการองค์การและทรัพยากรมนุษย์	3 (3 - 0 - 6)
14047121	วิชาบังคับเฉพาะแขนง (1) การวิเคราะห์เชิงปริมาณเพื่อการตัดสินใจ	3 (3 - 0 - 6)
	รวม	9 (9 - 0 - 18)

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2

14047101	การจัดการเชิงปฏิบัติการ	3 (3 - 0 - 6)
14047124	วิชาบังคับเฉพาะแขนง (2) การจัดการธุรกิจอุตสาหกรรมเชิงกลยุทธ์	3 (3 - 0 - 6)
14047120	วิชาบังคับเฉพาะแขนง (3) สถิติและระเบียบวิธีการวิจัย	3 (3 - 0 - 6)
14047122	วิชาบังคับเฉพาะแขนง (4) การจัดการการเงินและบัญชีสำหรับผู้บริหาร	3 (3 - 0 - 6)
	รวม	12 (12 - 0 - 24)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1

14047123	วิชาบังคับเฉพาะแขนง (5) การจัดการเชิงปฏิบัติการขั้นสูง	3 (3 - 0 - 6)
xxxxxxx	วิชาเลือก 1	3 (3 - 0 - 6)
14047601	วิทยานิพนธ์ 1	6 (0 - 18 - 9)
	รวม	12 (6 - 18 - 21)

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2

14047602	วิทยานิพนธ์ 2	6 (0 - 18 - 9)
	รวม	6 (0 - 18 - 9)

แผน ข (ไม่มีวิทยานิพนธ์)**ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1**

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วยตนเอง)
14047100	การจัดการการตลาด	3 (3 - 0 - 6)
14047102	การจัดการองค์การและทรัพยากรมนุษย์	3 (3 - 0 - 6)
14047121	วิชาบังคับเฉพาะแขนง (1) การวิเคราะห์เชิงปริมาณเพื่อการตัดสินใจ	3 (3 - 0 - 6)
	รวม	9 (9 - 0 - 18)

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2

14047101	การจัดการเชิงปฏิบัติการ	3 (3 - 0 - 6)
14047124	วิชาบังคับเฉพาะแขนง (2) การจัดการธุรกิจอุตสาหกรรมเชิงกลยุทธ์	3 (3 - 0 - 6)
14047120	วิชาบังคับเฉพาะแขนง (3) สถิติและระเบียบวิธีการวิจัย	3 (3 - 0 - 6)
14047122	วิชาบังคับเฉพาะแขนง (4) การจัดการการเงินและบัญชีสำหรับผู้บริหาร	3 (3 - 0 - 6)
	รวม	12 (12 - 0 - 24)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1

14047123	วิชาบังคับเฉพาะแขนง (5) การจัดการเชิงปฏิบัติการขั้นสูง	3 (3 - 0 - 6)
xxxxxxx	วิชาเลือก 1	3 (3 - 0 - 6)
xxxxxxx	วิชาเลือก 2	3 (3 - 0 - 6)
	รวม	9 (9 - 0 - 18)

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2

14047701	การศึกษาดิสรระ	3 (3 - 0 - 6)
xxxxxxx	วิชาเลือก 3	3 (3 - 0 - 6)
xxxxxxx	วิชาเลือก 4	3 (3 - 0 - 6)
	รวม	9 (9 - 0 - 18)

2.5 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นันทพร มธุรพจนานุกูล (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องทัศนคติและความคาดหวังของผู้บริหารทรัพยากรบุคคลและผู้บริหารอื่นๆ ที่มีต่อการปฏิบัติงานของหน่วยงานทรัพยากรบุคคลในองค์การธุรกิจ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับบทบาทและความสำคัญของหน่วยงานทรัพยากรบุคคลในองค์การประเด็นที่สำคัญเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคลและแนวทางที่หน่วยงานทรัพยากรบุคคลควรปฏิบัติต่อไปในอนาคต

ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารทรัพยากรบุคคลและผู้บริหารอื่นๆ มีความเห็นว่าปัจจุบันหน่วยงานทรัพยากรบุคคลในองค์การมีบทบาทการทำงานในลักษณะตามหน้าที่ มีบทบาทในการเป็นหน่วยงานสนับสนุน และมีบทบาทในการเป็นผู้ให้คำปรึกษาทางด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลแก่หน่วยงานอื่นๆ ในองค์การ ในด้านคุณภาพบุคลากรและการปฏิบัติงานของหน่วยงานทรัพยากรบุคคลและมีผู้บริหารส่วนหนึ่งที่เห็นว่าควรมีการพัฒนาบุคลากรและการปฏิบัติงานของหน่วยงานทรัพยากรบุคคลให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเน้นในเรื่องความรู้ในการปฏิบัติงานและพฤติกรรมของบุคลากร ประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการบริหารทรัพยากรบุคคล เช่น การเรียนรู้ศาสตร์ใหม่ๆ ในการบริหารทรัพยากรบุคคล การรักษาความเป็นกลางระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง และแนวทางต่อไปในการปฏิบัติงานของหน่วยงานทรัพยากรบุคคล คุณสมบัติของบุคลากรในหน่วยงานทรัพยากรบุคคล ควรมีความรู้ในวิชาชีพเป็นอย่างดี เป็นผู้มีการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครุณี มโนรัตน์ (2544 : บทคัดเลือก) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องความคาดหวังของพนักงานต่อบทบาทหน้าที่ของฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคลในอุตสาหกรรมรถยนต์ไทยในปี ค.ศ. 2000-2009 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อบทบาทหน้าที่ของฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคลในอุตสาหกรรมรถยนต์ไทย ซึ่งประกอบด้วยระดับความคาดหวังและเปรียบเทียบความคาดหวังของพนักงานที่ปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันรวมทั้งศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อความคาดหวังของพนักงานต่อบทบาทหน้าที่ของฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคล เพื่อเสนอแนวทางในการปรับบทบาทหน้าที่ของฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคลในปี ค.ศ. 2000-2009 โดยมีการเปรียบเทียบความคาดหวังของพนักงานตามลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา สถานประกอบการ ตำแหน่งงาน อายุการทำงาน และรายได้รวมที่ต่างกัน มีความคาดหวังต่อบทบาทหน้าที่ของฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคลในบทบาทด้านการสรรหา/คัดเลือกบทบาทด้านการพัฒนาและการฝึกอบรม บทบาทด้านการรักษา บทบาทด้านการใช้ประโยชน์ แตกต่างกัน

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยภายนอกองค์กรที่ส่งผลต่อบทบาทหน้าที่ของฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคลปี ค.ศ. 2000-2009 ได้แก่ ภาวะเศรษฐกิจ การแข่งขันการค้าเสรี นโยบายรัฐบาล และเทคโนโลยีสารสนเทศ นอกจากนี้ระบบการศึกษา ยังเป็นปัจจัยภายนอกอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อบทบาทหน้าที่ของฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคลในองค์กร

ปัจจัยภายในองค์กรที่ส่งผลต่อบทบาทหน้าที่ของฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคลปี ค.ศ. 2000-2009 ได้แก่ เป้าหมายนโยบายการบริหาร เงินทุน กำลังการผลิต เทคโนโลยีสารสนเทศและสวัสดิการ ส่วนปัจจัยเกี่ยวกับเทคโนโลยีการผลิตนั้น ไม่ส่งผลต่อบทบาทหน้าที่ของฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคลในองค์กร

สำหรับความคาดหวังของพนักงานนั้น พนักงานในอุตสาหกรรมรถยนต์มีความคาดหวังมาก/สูงต่อบทบาทหน้าที่ของฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคลทุกด้าน มีค่าเฉลี่ย 4.29 มีความคาดหวังในด้านการรักษาทรัพยากรบุคคล/บุคลากรในองค์กรมากที่สุด รองลงมา คือ การใช้พนักงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การสรรหา/คัดเลือก และการพัฒนาบุคลากร ตามลำดับ

วรรณรต แสงมณี (2556: บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาระดับปริญญาเอกที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม จำนวน 38 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็น ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมทางสถิติสำเร็จรูป (SPSS for Windows) สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบสมมติฐานแต่ละข้อ โดยวิธีการทดสอบ t - test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way ANOVA) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และ 0.05 ซึ่งผลการวิจัยพบว่างานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. นักศึกษามีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม อยู่ในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.345)
2. นักศึกษาที่มีเพศ อายุ ชั้นปีที่เรียน ภูมิภาคในปัจจุบัน ลักษณะของงานอาชีพ ระยะเวลาในการทำงาน และความต้องการทำงานหลังเรียนจบ มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่มีสถานภาพสมรส และระดับรายได้ต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วรณารด แสงมณี (2556: บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ความคาดหวังจากการเรียนในวิชาการจัดการกลยุทธ์ทางธุรกิจเกษตร ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียน ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ในวิชาการจัดการกลยุทธ์ทางธุรกิจเกษตร จำนวน 55 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็น ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมทางสถิติสำเร็จรูป (SPSS for Windows) สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบสมมติฐานแต่ละข้อโดยวิธีการทดสอบ t – test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และ 0.05 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการเรียนในวิชาการจัดการกลยุทธ์ทางธุรกิจเกษตร อยู่ในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.298)
2. นักศึกษาที่มีเพศ เกรดเฉลี่ยรวม ภูมิภาคเดิม การมีความรู้ด้านการเกษตรมาก่อน และความพร้อมในงานอาชีพด้านธุรกิจเกษตรต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในวิชาการจัดการกลยุทธ์ทางธุรกิจเกษตรไม่แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีการศึกษา

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อรับทราบถึงความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยตามลำดับต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 การกำหนดค่าตัวแปร

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับปริญญาโทที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ในวิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในช่วงเวลาปีการศึกษา 2556 เป็นจำนวนทั้งสิ้น 180 ราย โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามกลับมา 167 ราย คิดเป็นร้อยละ 92.78 ของจำนวนประชากรทั้งหมด

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการวิจัยในครั้งนี้ โดยแบบสอบถามได้ถูกส่งไปให้นักศึกษาระดับปริญญาโทที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม คำถามที่ใช้ในแบบสอบถามจะเป็นคำถามแบบปิด ที่กำหนดคำตอบไว้ให้ผู้ตอบเลือกตอบ โดยมีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามดังนี้

1. ทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร ข้อความทางวิชาการ ตำราวิชาการ วารสาร สื่อสิ่งพิมพ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตและแนวทางในการจัดทำแบบสอบถามให้สอดคล้องกับประเด็นปัญหาและวัตถุประสงค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. จากข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้านำมาสร้างแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามดังกล่าวมีส่วนประกอบสำคัญ 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ภูมิลำเนาปัจจุบัน สถานภาพในการประกอบอาชีพ ระยะเวลาในการทำงาน รายได้ต่อเดือน สาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ โปรแกรมที่กำลังเรียน ความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตร และเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท โดยเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ตามวิธีของริน ลิกิรท์ (Rinses Likert) (พวงรัตน์ ทีวีรัตน์.2543:107-108) โดยกำหนดคะแนนไว้ 5 ระดับดังนี้

ระดับความคาดหวัง

มากที่สุด

มาก

ปานกลาง

น้อย

น้อยที่สุด

ค่าน้ำหนักคะแนนของตัวเลือกตอบ

กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 5 คะแนน

กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 4 คะแนน

กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 3 คะแนน

กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 2 คะแนน

กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 1 คะแนน

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจะค้นหาข้อมูล โดยจะใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 แบบคือ

3.3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ

เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามไปยังประชากรที่ทำการวิจัยคือนักศึกษาระดับปริญญาโทที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ในวิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

3.3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ

เป็นข้อมูลที่ได้จากการ ค้นคว้า รวบรวม จากงานวิจัย บทความ วารสาร เอกสารการสัมมนา สถิติในรายงานต่าง ๆ ทั้งของภาครัฐและเอกชน เพื่อเป็นส่วนประกอบในเนื้อหาและนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.4 การกำหนดค่าของตัวแปร

ในส่วนของแบบสอบถามตอนที่ 3 ซึ่งเป็นแบบทดสอบเกี่ยวกับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท ในวิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดค่าของตัวแปรมาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยแบ่งระดับเจตคติเป็น 5 ระดับ ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543:107-108)

คะแนนเฉลี่ย 4.500 - 5.000	หมายถึง ระดับความคาดหวังจากการเรียนมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.500 - 4.499	หมายถึง ระดับความคาดหวังจากการเรียนมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.500 - 3.499	หมายถึง ระดับความคาดหวังจากการเรียนปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.500 - 2.499	หมายถึง ระดับความคาดหวังจากการเรียนน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.000 - 1.499	หมายถึง ระดับความคาดหวังจากการเรียนน้อยที่สุด

การแปลความหมายของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจะใช้เกณฑ์ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์ 2541: 74)

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.000 – 0.999 หมายถึง ระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโทไม่แตกต่างกันมาก

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 1.000 ขึ้นไป หมายถึง ระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโทแตกต่างกันมาก

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่ตอบกลับคืนมาได้แล้วนำมาตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์จากนั้นนำมาตรวจการให้คะแนนและนำผลคะแนนมาทำการประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจะถูกวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติเพื่อศึกษาว่า ความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ในวิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ขึ้นอยู่กับตัวแปรใดเป็นสำคัญ โดยมีวิธีการดังนี้

1. ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนและจำนวนของแบบสอบถามที่ได้กลับมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. นำแบบสอบถามที่มีความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์และแปลผลโดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t-test และ One-way ANOVA โดย

แบบสอบถามตอนที่ 1 ซึ่งเป็นคำถามข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปของนักศึกษาระดับปริญญาโท ที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ได้แก่ เพศ อายุ ภูมิลำเนาปัจจุบัน สถานภาพในการประกอบอาชีพ ระยะเวลาในการทำงาน รายได้ต่อเดือน สาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ โปรแกรมที่กำลังเรียน ความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตร และเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ โดยนำข้อมูลที่ได้มาหาค่าร้อยละ (Percentage) ของตัวแปร

แบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ในวิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง นำข้อมูลที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยการนำมาเปรียบเทียบเพื่อแปลความหมายกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ การทดสอบค่า t-test และ One-way ANOVA

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ

3.6.1 สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นสถิติที่นำมาใช้บรรยายคุณลักษณะของข้อมูลที่เกี่ยวข้องมารวมมาจากกลุ่มประชากรที่นำมาศึกษา ได้แก่

3.6.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถามตอนที่ 1 ในเรื่องเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{ค่าจำนวนที่คำนวณ}}{\text{ค่าจำนวนทั้งหมด}} \times 100 \quad (3.2)$$

3.6.1.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ใช้สำหรับแบบสอบถามในตอนที่ 3 ที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ในวิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 137-142)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n} \quad (3.3)$$

เมื่อ	\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่าง
	n	หมายถึง	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม
	$\sum X$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

3.6.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้ในการวิเคราะห์และแปลความหมายของข้อมูลต่างๆ ร่วมกับค่าเฉลี่ยในแบบสอบถามตอนที่ 3 เพื่อแสดงถึงลักษณะการกระจายของคะแนน โดยใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543: 143)

$$S.D = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}} \quad (3.4)$$

เมื่อ	S.D.	หมายถึง	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
	X	หมายถึง	คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง
	n	หมายถึง	จำนวนของข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง

3.6.2 สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) เป็นสถิติที่ใช้สรุปถึงลักษณะของนักศึกษา ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ ภูมิลำเนาปัจจุบัน สถานภาพในการประกอบอาชีพ ระยะเวลาในการทำงาน รายได้ต่อเดือน สาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ โปรแกรมที่กำลังเรียน ความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบ หลักสูตร และเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ มีผลต่อความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม โดยใช้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างดังนี้

3.6.2.1 การวิเคราะห์โดยวิธี t-test ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรต้น 2 กลุ่ม คือ เพศ ภูมิลำเนาปัจจุบัน และความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตร (Independent t-test) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540:162-163) โดยใช้ทดสอบสมมติฐานวิจัยดังต่อไปนี้

1. เปลี่ยนสมมติฐานวิจัยเป็นสมมติฐานสถิติ
2. สมมติฐานสถิติที่ใช้ทดสอบ

$H_0 : \mu_1 = \mu_2$ หรือค่าเฉลี่ยของประชากรที่ 1 และ 2 ไม่แตกต่างกัน

$H_1 : \mu_1 \neq \mu_2$ หรือค่าเฉลี่ยของประชากรที่ 1 และ 2 แตกต่างกัน

3. สถิติที่ใช้ทดสอบ

กรณีที่ 1 เมื่อ $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$

$$t = \frac{(\bar{X}_1 - \bar{X}_2) - (\mu_1 - \mu_2)}{S_p \sqrt{\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}}} \quad (3.5)$$

เมื่อ

$$S_p^2 = \frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \quad (3.6)$$

$$S_i^2 = \frac{\sum x_i^2 - \frac{(\sum x_i)^2}{n}}{n - 1} \quad (3.7)$$

กรณีที่ 2 เมื่อ $\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$

$$t = \frac{(\bar{X}_1 - \bar{X}_2) - (\mu_1 - \mu_2)}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}} \quad (3.8)$$

โดยมี

$$df, v = \frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{\frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} \right]^2}{n_1 - 1} + \frac{\left[\frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{n_2 - 1}} \quad (3.9)$$

4. การตัดสินใจ

เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญ = α

ถ้าค่า t ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับค่า t จากตารางที่ $df = n_1 + n_2 - 2$ หรือ V หรือ ถ้าโปรแกรมให้ค่า p-value ซึ่งเป็นค่าความน่าจะเป็นของกลุ่มตัวอย่างที่จะมีค่า t มากกว่าค่า t ที่คำนวณได้ ถ้าค่า p-value มีค่าน้อยกว่า α จะปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 นั่นคือยอมรับว่า $\mu_1 \neq \mu_2$ หรือ ค่าเฉลี่ยของประชากรที่ 1 และ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ถ้าค่า t ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับเมื่อเปรียบเทียบกับค่า t จากตารางที่ $df = n_1 + n_2 - 2$ หรือ V แล้วแต่กรณี หรือถ้ามีค่า p-value มากกว่าหรือเท่ากับ α จะยอมรับ H_0 นั่นคือยอมรับว่า $\mu_1 = \mu_2$ หรือค่าเฉลี่ยของประชากรที่ 1 และ 2 ไม่แตกต่างกัน

การทดสอบ $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$

การที่จะเลือกใช้สูตรกรณีที่ 1 หรือ 2 นั้น จำเป็นต้องทดสอบว่า $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$ หรือไม่ โดยทำการทดสอบโดยใช้ F-test ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐานสถิติ

$$H_0 : \sigma_1^2 = \sigma_2^2$$

$$H_0 : \sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$$

สถิติที่ใช้ทดสอบ

$$F = \frac{S_1^2}{S_2^2} \text{ เมื่อ } S_1 > S_2, \quad df = (n_1 - 1), (n_2 - 1) \quad (3.10)$$

หรือ

$$F = \frac{S_2^2}{S_1^2} \text{ เมื่อ } S_2 > S_1, \quad df = (n_2 - 1), (n_1 - 1) \quad (3.11)$$

การตัดสินใจ

เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญ = α

ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าเมื่อเทียบกับค่า F จากตารางที่ $df = (n_1 - 1), (n_2 - 1)$ หรือ $df = (n_2 - 1), (n_1 - 1)$ แล้วแต่กรณี จะปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 นั่นคือยอมรับว่า $\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$

ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับเมื่อเทียบกับค่า F จากตารางที่ $df = (n_1 - 1), (n_2 - 1)$ หรือ $df = (n_2 - 1), (n_1 - 1)$ แล้วแต่กรณี จะยอมรับ H_0 นั่นคือยอมรับว่า $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$

3.6.2.2 การวิเคราะห์โดยวิธี One-way ANOVA (Analysis of variance) ใช้ในการ

ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มที่ไม่เกี่ยวข้องกัน (Independent Sample) คือ อายุ สถานภาพในการประกอบอาชีพ ระยะเวลาในการทำงาน รายได้ต่อเดือน สาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ โปรแกรมที่เรียนอยู่ และเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ แล้วทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนโดยใช้สูตร One-way ANOVA

ขั้นตอนการวิเคราะห์โดยวิธี One-way ANOVA มีดังต่อไปนี้

1. เปลี่ยนสมมติฐานวิจัยเป็นสมมติฐานสถิติ
2. สมมติฐานสถิติที่ใช้ทดสอบโดยวิธี One-way ANOVA คือ

$$H_0 : \text{ค่าเฉลี่ยระหว่างประชากร } k \text{ กลุ่มไม่แตกต่างกัน}$$

$$H_1 : \text{ค่าเฉลี่ยของประชากรอย่างน้อยสองประชากรแตกต่างกัน}$$

หรือ

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2 = \dots = \mu_k$$

$$H_1 : \mu_i \neq \mu_j, \text{ เมื่อ } i \neq j$$

$$; i, j = 1, 2, \dots, k$$

3. สถิติที่ใช้ทดสอบ (บุญชม ศรีสะอาด 2535: 116)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$F = \frac{MS_b}{MS_w} \quad (3.12)$$

สูตรสำหรับการวิเคราะห์ค่าต่างๆแสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงสูตรการวิเคราะห์โดยวิธี One-way ANOVA

Source of Variation	Degree of freedom	Sum Square	Mean Square	F
Between Groups	$k - 1$	$SS_b = \sum_{j=1}^k \frac{T_j^2}{n_j} - \frac{T^2}{n}$	$MS_b = \frac{SS_b}{k - 1}$	$F = \frac{MS_b}{MS_w}$
Within Group	$n - k$	$SS_w = SS_T - SS_b$	$MS_w = \frac{SS_w}{n - k}$	
Total	$n - 1$	$SS_T = \sum_{j=1}^k \sum_{i=1}^{n_j} x_{ij}^2 - \frac{T^2}{n}$		

เมื่อ	k	คือ จำนวนกลุ่ม
	n	คือ ขนาดตัวอย่างทั้งหมด
	n_j	คือ ขนาดตัวอย่างของกลุ่มตัวอย่างที่ j
	T_j	คือ ผลรวมของคะแนนทุกตัวในกลุ่มตัวอย่างที่ j
	T	คือ ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	x_{ij}	คือ คะแนนแต่ละตัว

4. การตัดสินใจ

เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญ = α

ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับค่า F จากตารางที่ $df = (k - 1), (n - k)$ หรือ ถ้าโปรแกรมให้ค่า p-value ซึ่งเป็นค่าความน่าจะเป็นของกลุ่มตัวอย่างที่จะมีค่า F มากกว่าค่า F ที่คำนวณได้ ถ้าค่า p-value มีค่าน้อยกว่า α จะปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 นั่นคือยอมรับว่าค่าเฉลี่ยของประชากรอย่างน้อยสองประชากรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับเมื่อเปรียบเทียบกับค่า F จากตารางที่ $df = (k - 1), (n - k)$ หรือ ถ้ามีค่า p-value มากกว่าหรือเท่ากับ α จะยอมรับ H_0 นั่นคือยอมรับว่าค่าเฉลี่ยระหว่างประชากร k กลุ่มไม่แตกต่างกัน

สำหรับการใช้สถิติทดสอบสมมติฐานสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 3.2 คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.2 แสดงสมมติฐานการวิจัยและสถิติที่ใช้ในการทดสอบ

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้ในการทดสอบ
สมมติฐานที่ 1: นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน	t-test
สมมติฐานที่ 2: นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 3: นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาปัจจุบันต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน	t-test
สมมติฐานที่ 4: นักศึกษาที่มีสถานภาพในการประกอบอาชีพต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 5: นักศึกษาที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 6: นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 7: นักศึกษาที่มีสาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 8: นักศึกษาที่มีโปรแกรมที่กำลังเรียนต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 9: นักศึกษาที่มีความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตรต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน	t-test
สมมติฐานที่ 10: นักศึกษาที่มีเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน	One-way ANOVA

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาคความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่ลงทะเบียนเรียน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยการแจกแบบสอบถามให้กับนักศึกษาระดับปริญญาโทที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ทั้งหมดจำนวน 180 ราย โดยมีผู้ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามกลับมา 167 ราย คิดเป็นร้อยละ 92.78 ของจำนวนประชากรทั้งหมด ผู้วิจัยจึงได้นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้และผู้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ตามลำดับดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ภูมิลำเนาปัจจุบัน สถานภาพในการประกอบอาชีพ ระยะเวลาในการทำงาน รายได้ต่อเดือน สาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ โปรแกรมที่กำลังเรียน ความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตร และเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ

4.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท

4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคาดหวังจากการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมของนักศึกษาระดับปริญญาโท โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ภูมิลำเนาปัจจุบัน สถานภาพในการประกอบอาชีพ ระยะเวลาในการทำงาน รายได้ต่อเดือน สาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ โปรแกรมที่กำลังเรียน ความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตร และเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 167 ราย ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ ภูมิลำเนาปัจจุบัน สถานภาพในการประกอบอาชีพ ระยะเวลาในการทำงาน รายได้ต่อเดือน สาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ โปรแกรมที่กำลังเรียน ความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตร และเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับปริญญาโท ที่ลงทะเบียนเรียน ในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม วิทยาลัยการบริหารและจัดการ แบ่งตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	80	47.90
หญิง	87	52.10
รวม	167	100.00
2. อายุ		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี	70	41.92
มากกว่า 25-30 ปี	50	29.94
มากกว่า 30-35 ปี	23	13.77
มากกว่า 40 ปี	24	14.37
รวม	167	100.00
3. สถานภาพสมรส		
โสด	143	88.02
สมรส	20	11.98
รวม	167	100.00
4. ภูมิลำเนาปัจจุบัน		
กรุงเทพและปริมณฑล	95	56.89
ต่างจังหวัด	72	43.11
รวม	167	100.00
5. สถานภาพในการประกอบอาชีพ		
กำลังเรียนอยู่ / เรียนอย่างเดียวไม่ได้ทำงาน	29	17.37
ภาคเอกชน	118	70.66
ภาครัฐ / รัฐวิสาหกิจ	11	6.59
ธุรกิจส่วนตัว	9	5.39
รวม	167	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
6. ระยะเวลาในการทำงาน		
ยังไม่เคยทำงาน	23	13.77
ไม่เกิน / ภายใน 5 ปี	81	48.50
มากกว่า 5-10 ปี	32	19.16
มากกว่า 10-20 ปี	26	15.57
มากกว่า 20 ปี	5	2.99
รวม	167	100.00
7. รายได้ต่อเดือน		
น้อยกว่า หรือเท่ากับ 20,000 บาท	56	33.53
มากกว่า 20,000-30,000 บาท	50	29.94
มากกว่า 30,000-40,000 บาท	27	16.17
มากกว่า 40,000-50,000 บาท	17	10.18
มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป	17	10.18
รวม	167	100.00
8. สาขาที่เรียนจบแล้วในระดับปริญญาตรี หรือกำลังเรียนอยู่ (ในกรณีนักศึกษา กลุ่ม 4+1)		
วิศวกรรม	57	34.13
วิทยาศาสตร์	43	25.75
บริหาร / จัดการ	46	27.54
อื่น ๆ	21	12.57
รวม	167	100.00
9. โปรแกรมที่กำลังเรียนอยู่ในหลักสูตร		
แผน ก 1	16	9.58
แผน ก 2	128	76.65
ปริญญาตรีแบบก้าวหน้า	23	13.77
รวม	167	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
10. ความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตร		
ทำงานในแวดวงอาชีพเดิม	61	36.53
เปลี่ยนงานไปเป็นอาชีพอื่นในแวดวงใหม่	106	63.47
รวม	167	100.00
11. เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ		
ทำงานในกรุงเทพและปริมณฑล	125	74.85
กลับไปทำงานในภูมิลำเนาเดิม	31	18.56
ทำงานในต่างประเทศ	11	6.59
รวม	167	100.00
12. ความมุ่งหวังที่จะใช้ความรู้จากหลักสูตรในการทำประโยชน์ให้เกิดขึ้นกับงานอื่นๆ ที่ไม่ใช่งานหลัก		
ใช่	157	94.01
ไม่ใช่	1	0.60
ไม่ตอบ	9	5.39
รวม	167	100.00
13. ประเด็นที่คาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรสาขานี้เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย		
● เนื้อหาของแต่ละวิชามีความเหมาะสมและทันสมัย	73	43.71
● อาจารย์ผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงในแต่ละวิชา	49	29.34
● การให้ความสนใจและใส่ใจดูแลความเป็นไปของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอและจริงจัง	14	8.38
● เพิ่มกิจกรรมทางวิชาการเพื่อเสริมความรอบรู้และประสบการณ์นอกห้องเรียน	14	8.38
● ระบบข้อมูลสารสนเทศที่ทันสมัยและสะดวกต่อการค้นคว้างานวิชาการและการทำวิทยานิพนธ์	11	6.59
● มีกิจกรรมสร้างความผูกพันและเพิ่มพูนมิตรภาพระหว่างผู้เรียนให้มากขึ้น	6	3.59
รวม	167	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ในการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คิดเป็นร้อยละ 34.13 รองลงมา คือ สาขาวิชาบริหาร/จัดการ มีจำนวน 46 คิดเป็นร้อยละ 27.54 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ มีจำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.75 และสาขาวิชาอื่น ๆ มีจำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.57

โปรแกรมที่กำลังเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เรียนในโปรแกรม แผน ก 2 มีจำนวน 128 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.65 รองลงมา คือ ปริญญาตรีแบบก้าวหน้า มีจำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.77 และ แผน ก 1 มีจำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.58

ความต้องการหลังจากเรียนจบหลักสูตรแล้ว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นผู้ที่มีความต้องการเปลี่ยนงานไปเป็นอาชีพอื่นในแวดวงใหม่ หลังจากเรียนจบแล้ว มีจำนวน 106 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.47 รองลงมา คือ นักศึกษาที่ต้องการทำงานในแวดวงอาชีพเดิมหลังจากเรียนจบแล้ว มีจำนวน 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.53

เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเป้าหมายที่จะทำงานในกรุงเทพและปริมณฑล มีจำนวน 125 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.85 รองลงมา คือ กลับไปทำงานในภูมิลำเนาเดิม มีจำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.56 และทำงานในต่างประเทศ มีจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.59

ความมุ่งหวังที่จะใช้ความรู้จากหลักสูตรในการทำประโยชน์ให้เกิดขึ้นกับงานอื่น ๆ ที่ไม่ใช่งานหลัก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความมุ่งหวังมีจำนวน 157 ราย คิดเป็นร้อยละ 94.01 รองลงมา คือ ไม่มีความมุ่งหวัง มีจำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.60 และไม่ตอบ มีจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.39

ประเด็นที่คาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรสาขานี้ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คาดหวังในประเด็นเนื้อหาของแต่ละวิชามีความเหมาะสมและทันสมัย มีจำนวน 73 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.71 รองลงมา คือ อาจารย์ผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงในแต่ละสาขาวิชา มีจำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.34 การให้ความสนใจและใส่ใจดูแลความเป็นไปของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอและจริงจัง ซึ่งเท่ากับ เพิ่มกิจกรรมทางวิชาการเพื่อเสริมความรอบรู้และประสบการณ์นอกห้องเรียน มีจำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.38 ระบบข้อมูลสารสนเทศที่ทันสมัยและสะดวกต่อการค้นคว้างานวิชาการและการทำวิทยานิพนธ์ มีจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.59 และมีกิจกรรมสร้างความผูกพันและเพิ่มพูนมิตรภาพระหว่างผู้เรียนให้มากขึ้น มีจำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.59

4.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท

การวิเคราะห์ระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยได้ทำการวิเคราะห์ระดับความคาดหวังซึ่งแสดงในตารางที่ 4.2 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท

ความคาดหวังจากการเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคาดหวัง	ลำดับที่ทั้งหมด	ลำดับที่เฉพาะด้าน
ด้านวิชาการ					
1. จะได้รับความรู้ในเนื้อหาที่เป็นวิชาการด้านการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมอย่างครบถ้วน	4.174	.581	มาก	8	2
2. จะทำให้สามารถมีความรู้และมุมมองเพิ่มเติมนอกเหนือในงานอาชีพหลักในลักษณะของการต่อยอดและนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาได้มากขึ้นกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในการทำงาน	4.365	.615	มาก	2	1
3. จะทำให้มีความรอบรู้ด้านบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมในระดับที่สูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับผู้จบสาขาที่มีลักษณะเดียวกันนี้จากสถาบันการศึกษาอื่น	4.090	.710	มาก	11	3
ค่าเฉลี่ยรวมด้านวิชาการ	4.210	.505	มาก	2	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคาดหวัง	ลำดับที่ ทั้งหมด	ลำดับที่ เฉพาะด้าน
ด้านประสบการณ์					
4. จะทำให้ได้ข้อมูลด้านประสบการณ์ และมุมมองที่เป็นแนวคิดจากอาจารย์ ผู้สอนเพิ่มเติม	4.240	.670	มาก	6	1
5. จะทำให้ได้การแลกเปลี่ยน ประสบการณ์จากเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่ อาจมีมุมมองแตกต่างจากตนเอง	4.114	.706	มาก	10	2
6. เป็นโอกาสที่จะได้ประสบการณ์จาก การทำงานในรูปแบบของกิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายให้ทำของแต่ละ วิชา	4.066	.713	มาก	12	3
ค่าเฉลี่ยรวมด้านประสบการณ์	4.140	.543	มาก	3	
ด้านความก้าวหน้าในงานอาชีพ					
7. จะส่งผลให้สามารถเพิ่มโอกาสในการ หางานทำที่ดีได้มากขึ้นในอนาคต	4.413	.670	มาก	1	1
8. จะส่งผลต่อการได้รับตำแหน่งงาน / เลื่อนตำแหน่งงานให้สูง หรือดีขึ้นใน อนาคต	4.341	.751	มาก	3	2
9. จะส่งผลต่อการได้รับการสนับสนุนใน แนวคิดด้านต่าง ๆ ที่ตนเองนำเสนอ ให้กับองค์กรที่ทำงานอยู่ และ/หรือ จากบุคคลอื่น ๆ ที่ต้องการทำงาน ร่วมกันได้มากขึ้น	4.042	.680	มาก	13	4
10. จะส่งผลทำให้สามารถสร้างสรรค์ ผลงานหรือเกิดการพัฒนางานรูปแบบ ใหม่ๆ ได้เพิ่มขึ้น	4.120	.657	มาก	9	3
ค่าเฉลี่ยรวมด้านความก้าวหน้า ในงานอาชีพ	4.229	.525	มาก	1	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคาดหวัง	ลำดับที่ทั้งหมด	ลำดับที่เฉพาะด้าน
ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม					
11. จะส่งผลทำให้ได้รับความนับถือและการยอมรับมากขึ้นจากบุคคลทั่วไป	4.000	.784	มาก	14	2
12. จะทำให้มีเครือข่าย (Network) ในแวดวงการทำงานที่กว้างขวางขึ้นกับบุคคลอื่นที่เรียนร่วมกัน ซึ่งมีความหลากหลายในสาขาอาชีพต่างๆ	4.281	.658	มาก	5	1
13. จะทำให้ได้รับความบันเทิง สนุกสนาน และมีโอกาสสัมผัสกับบรรยากาศของการเรียนร่วมกันกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนที่มีความแตกต่างกัน	3.892	.799	มาก	17	3
ค่าเฉลี่ยรวมด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม	4.058	.577	มาก	5	
ด้านความรู้สึกส่วนบุคคล					
14. จะทำให้ได้รับความภาคภูมิใจในการเพิ่มคุณค่าให้กับตนเองได้มากขึ้น	4.299	.663	มาก	4	1
15. ได้มีโอกาสทำในสิ่งที่ท้าทายความสามารถของตนเองทางด้านวิชาการในระดับที่สูงขึ้น	4.204	.654	มาก	7	2
16. จะทำให้มีโอกาสได้เรียนรู้ในสาขาที่ชอบและเคยใฝ่ฝัน	3.922	.784	มาก	15	3
17. จะทำให้ได้มีโอกาสเข้าเรียนและจบการศึกษาจากสถาบันที่เคยใฝ่ฝันไว้	3.922	.850	มาก	15	3
ค่าเฉลี่ยรวมด้านความรู้สึกส่วนบุคคล	4.087	.587	มาก	4	
รวมทุกด้าน	4.145	.414	มาก		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับความคาดหวังจากการเรียน ในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.145 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับความคาดหวังจากการเรียนในระดับมาก โดยนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามแต่ละคนมีระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.4142 เมื่อพิจารณาระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท เป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีระดับความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ซึ่งเรียงลำดับดังนี้

ลำดับที่ 1 คาดว่าจะส่งผลให้สามารถเพิ่มโอกาสในการหางานทำที่ดีได้มากขึ้นในอนาคต โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.413 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคาดหวังมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคาดหวังไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.670

ลำดับที่ 2 คาดว่าจะทำให้สามารถมีความรู้และมุมมองเพิ่มเติมนอกเหนือในงานอาชีพหลักในลักษณะของการต่อยอดและนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหา ได้มากขึ้นกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในการทำงาน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.365 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคาดหวังมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคาดหวังไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.615

ลำดับที่ 3 คาดว่าจะส่งผลต่อการได้รับตำแหน่งงาน / เลื่อนตำแหน่งงานให้สูงหรือดีขึ้นในอนาคต โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.341 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคาดหวังมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคาดหวังไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.751

ลำดับที่ 4 คาดว่าจะทำให้ได้รับความภาคภูมิใจในการเพิ่มคุณค่าให้กับตนเองได้มากขึ้น โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.299 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคาดหวังมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคาดหวังไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.663

ลำดับที่ 5 คาดว่าจะทำให้มีเครือข่าย (Network) ในแวดวงการทำงานที่กว้างขวางขึ้นกับบุคคลอื่นที่เรียนร่วมกัน ซึ่งมีความหลากหลายในสาขาอาชีพต่าง ๆ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.281 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคาดหวังมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคาดหวังไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.658

ลำดับที่ 6 คาดว่าจะทำให้ได้ข้อมูลด้านประสบการณ์และมุมมองที่เป็นแนวคิดจากอาจารย์ผู้สอนเพิ่มเติม โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.240 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์มาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคาดหวังไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.670

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่ 7 คาดว่าจะได้มีโอกาสทำในสิ่งที่ท้าทายความสามารถของตนเองทางด้านวิชาการในระดับที่สูงขึ้น โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.204 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์มาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคาดหวังไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.654

ลำดับที่ 8 คาดว่าจะได้รับความรู้ในเนื้อหาที่เป็นวิชาการด้านการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมอย่างครบถ้วน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.174 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์มาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคาดหวังไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.581

ลำดับที่ 9 คาดว่าจะส่งผลทำให้สามารถสร้างสรรค์ผลงานหรือเกิดการพัฒนางานรูปแบบใหม่ๆ ได้เพิ่มขึ้น โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.120 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์มาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคาดหวังไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.657

ลำดับที่ 10 คาดว่าจะทำให้ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์จากเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่อาจมีมุมมองแตกต่างจากตนเอง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.114 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์มาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคาดหวังไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.706

ลำดับที่ 11 คาดว่าจะทำให้มีความรอบรู้ด้านบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมในระดับที่สูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับผู้จบสาขาที่มีลักษณะเดียวกันนี้จากสถาบันการศึกษาอื่น โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.090 ซึ่งจัดอยู่ในความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์มาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคาดหวังไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.710

ลำดับที่ 12 คาดว่าจะเป็โอกาสที่จะได้ประสบการณ์จากการทำงานในรูปแบบของกิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายให้ทำของแต่ละวิชา โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.066 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์มาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคาดหวังไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.713

ลำดับที่ 13 คาดว่าจะส่งผลต่อการได้รับการสนับสนุนในแนวคิดด้านต่าง ๆ ที่ตนเองนำเสนอให้กับองค์กรที่ทำงานอยู่และ/หรือจากบุคคลอื่น ๆ ที่ต้องการทำงานร่วมกันได้มากขึ้น โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.042 ซึ่งจัดอยู่ในความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์มาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคาดหวังไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.680

ลำดับที่ 14 คาดว่าจะส่งผลให้ได้รับความนับถือและการยอมรับมากขึ้นจากบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.000 ซึ่งจัดอยู่ในความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์มาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคาดหวังไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.784

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่ 15 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2 หัวข้อ คือ คาดว่าจะทำให้มีโอกาสได้เรียนรู้ในสาขาที่ชอบและเคยฝึกฝน และคาดว่าจะทำให้ได้มีโอกาสเข้าเรียนและจบการศึกษาจากสถาบันที่เคยฝึกฝนไว้ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.922 ซึ่งจัดอยู่ในความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์มาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคาดหวังไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.784 และ 0.850 ตามลำดับ

ลำดับที่ 17 คาดว่าจะทำให้ได้รับความบันเทิง สนุกสนาน และมีโอกาสสัมผัสกับบรรยากาศของการเรียนร่วมกันกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนที่มีความแตกต่างกัน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.892 ซึ่งจัดอยู่ในความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์มาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคาดหวังไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.799

4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ภูมิลำเนาปัจจุบัน สถานภาพในการประกอบอาชีพ ระยะเวลาในการทำงาน รายได้ต่อเดือน สาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ โปรแกรมที่กำลังเรียน ความต้องการทำงาน หลังจากเรียนจบหลักสูตร และเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ

ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบสมมติฐาน โดยสมมติฐานที่ 1, 3 และ 9 สถิติที่ใช้คือ t-test ซึ่งเป็นการทดสอบความแปรปรวนระหว่างประชากร 2 กลุ่ม โดยมีสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท จำแนกตามเพศ

ความคาดหวังจากการเรียน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จำแนกตามเพศ		P-Value
	ชาย (n=80)	หญิง (n=87)	
ด้านวิชาการ	4.167	4.249	.294
ด้านประสบการณ์	4.146	4.134	.890
ด้านโอกาส ความก้าวหน้าในงานอาชีพ	4.200	4.256	.495
ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม	4.104	4.015	.322
ด้านความรู้สึกส่วนบุคคล	4.084	4.089	.959
โดยรวมทุกด้าน	4.140	4.149	.896

จากตารางที่ 4.3 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท จำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า p (p-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท จำแนกตามอายุ

ความคาดหวังจากการเรียน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จำแนกตามอายุ				P-Value
	≤ 25 (n=70)	25-30 (n=50)	30-35 (n=23)	> 35 (n=24)	
ด้านวิชาการ	4.252	4.193	4.058	4.264	.409
ด้านประสบการณ์	4.129	4.147	4.058	4.236	.729
ด้านโอกาส ความก้าวหน้าในงานอาชีพ	4.250	4.255	4.043	4.292	.330
ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม	4.119	3.993	3.913	4.153	.322
ด้านความรู้สึกส่วนบุคคล	4.061	4.110	4.022	4.177	.788
โดยรวมทุกด้าน	4.162	4.140	4.019	4.224	.373

จากตารางที่ 4.4 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท จำแนกตามอายุ พบว่านักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาปัจจุบันต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท จำแนกตามภูมิลำเนาปัจจุบัน

ความคาดหวังจากการเรียน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จำแนกตาม ภูมิลำเนาปัจจุบัน		P-Value
	กรุงเทพฯ และ ปริมณฑล (n=95)	ต่างจังหวัด (n=72)	
ด้านวิชาการ	4.211	4.208	.978
ด้านประสบการณ์	4.119	4.167	.569
ด้านโอกาส ความก้าวหน้าในงานอาชีพ	4.232	4.226	.943
ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม	4.084	4.023	.500
ด้านความรู้สึกร่วมบุคคล	4.103	4.066	.690
โดยรวมทุกด้าน	4.150	4.138	.857

จากตารางที่ 4.5 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท จำแนกตามภูมิลำเนาปัจจุบัน พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาปัจจุบันต่างกันมีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษาที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 นักศึกษาที่มีสถานภาพในการประกอบอาชีพต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท จำแนกตามสถานภาพในการประกอบอาชีพ

ความคาดหวังจากการเรียน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จำแนกตาม สถานภาพในการประกอบอาชีพ				P-Value
	เรียนอยู่ (n=29)	เอกชน (n=118)	รัฐบาล (n=11)	ธุรกิจ ส่วนตัว (n=9)	
ด้านวิชาการ	4.184	4.220	4.273	4.074	.817
ด้านประสบการณ์	4.046	4.172	4.121	4.037	.658
ด้านโอกาส ความก้าวหน้าในงาน อาชีพ	4.284	4.239	4.068	4.111	.607
ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม	4.046	4.076	3.970	3.963	.891
ด้านความรู้สึกส่วนบุคคล	3.957	4.138	3.886	4.083	.310
โดยรวมทุกด้าน	4.103	4.169	4.064	4.054	.673

จากตารางที่ 4.6 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท จำแนกตามสถานภาพในการประกอบอาชีพ พบว่า นักศึกษาที่มีสถานภาพในการประกอบอาชีพต่างกัน ทำให้มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่า นักศึกษาที่มีสถานภาพในการประกอบอาชีพต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 นักศึกษาที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท จำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน

ความคาดหวังจากการเรียน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน				P-Value
	ไม่เคยทำ (n=23)	≤ 5 ปี (n=81)	> 5-10 ปี (n=32)	> 10 ปี (n=31)	
ด้านวิชาการ	4.203	4.243	4.167	4.172	.862
ด้านประสบการณ์	4.188	4.123	4.135	4.151	.966
ด้านโอกาส ความก้าวหน้าในงานอาชีพ	4.402	4.201	4.180	4.226	.391
ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม	4.145	4.053	4.000	4.065	.839
ด้านความรู้สึกส่วนบุคคล	4.000	4.071	4.211	4.065	.568
โดยรวมทุกด้าน	4.183	4.138	4.139	4.135	.963

จากตารางที่ 4.7 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท จำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน พบว่า นักศึกษาที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษาที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6 นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

ความคาดหวังจากการเรียน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จำแนกตามรายได้ต่อเดือน					P-Value
	< 20,000 (n=56)	20,000-30,000 (n=50)	> 30,000-40,000 (n=27)	> 40,000-50,000 (n=17)	> 50,000 (n=17)	
ด้านวิชาการ	4.292	4.160	4.222	4.176	4.098	.583
ด้านประสบการณ์	4.113	4.187	4.173	4.059	4.118	.910
ด้านโอกาส						
ความก้าวหน้าในงานอาชีพ	4.232	4.215	4.231	4.441	4.044	.298
ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม	4.030	4.073	4.111	4.078	4.000	.965
ด้านความรู้สึกส่วนบุคคล	4.009	4.105	4.176	4.235	4.000	.542
โดยรวมทุกด้าน	4.135	4.148	4.183	4.198	4.052	.849

จากตารางที่ 4.8 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท จำแนกรายได้ต่อเดือน พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 7 นักศึกษาที่มีสาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม จำแนกตามสาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่

ความคาดหวังจากการเรียน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จำแนกตามสาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่				P-Value
	วิศวะ (n=57)	วิทย์ (n=43)	บริหาร (n=46)	อื่น ๆ (n=21)	
ด้านวิชาการ	4.234	4.295	4.101	4.206	.328
ด้านประสบการณ์	4.199	4.054	4.094	4.254	.396
ด้านโอกาส ความก้าวหน้าในงานอาชีพ	4.250	4.105	4.261	4.357	.272
ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม	4.111	3.853	4.138	4.159	.058
ด้านความรู้สึกส่วนบุคคล	4.088	3.884	4.239	4.167	.033*
โดยรวมทุกด้าน	4.176	4.038	4.167	4.229	.244

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.9 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท จำแนกตามสาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ พบว่า นักศึกษาที่มีสาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่า นักศึกษาที่มีสาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า ความคาดหวังจากการเรียนด้านความรู้สึกส่วนบุคคลของนักศึกษาที่มีสาขาวิชาเรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่แตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่อย่างไร

เมื่อพิจารณาความแตกต่างของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท จำแนกตามสาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ โดยทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ผลการทดสอบเฉพาะที่ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้นำมาแสดงไว้ในตารางที่ 4.10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.10 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท โดยมีสาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่แตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD

การเตรียมความพร้อม	สาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่	\bar{X}	กลุ่มที่	1	2	3	4
ด้านความรู้สี่ส่วนบุคคล	วิศวกรรมศาสตร์	4.088	1	-	.082	.187	.592
	วิทยาศาสตร์	3.884	2	-	-	.004**	.067
	บริหารธุรกิจ	4.239	3	-	-	-	.634
	อื่นๆ	4.167	4	-	-	-	-

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.10 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย LSD ในข้อที่ 4 พบว่า นักศึกษาที่มีสาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ต่างกันมีระดับความคาดหวังจากการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญภายในกลุ่ม กล่าวคือ นักศึกษาที่มีสาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่คณะวิทยาศาสตร์มีระดับความคาดหวังแตกต่างกับนักศึกษามีสาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่คณะบริหารธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สมมติฐานที่ 8 นักศึกษาที่มีโปรแกรมที่กำลังเรียนต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท จำแนกตามโปรแกรมที่กำลังเรียน

ความคาดหวังจากการเรียน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จำแนกตามโปรแกรมที่กำลังเรียน			P-Value
	ก 1 (n=16)	ก 2 (n=128)	4+1 (n=23)	
ด้านวิชาการ	4.104	4.214	4.261	.627
ด้านประสบการณ์	4.188	4.151	4.043	.640
ด้านโอกาส ความก้าวหน้าในงานอาชีพ	4.125	4.229	4.304	.580
ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม	4.083	4.052	4.072	.971
ด้านความรู้สึกส่วนบุคคล	4.000	4.133	3.891	.158
โดยรวมทุกด้าน	4.100	4.156	4.114	.822

จากตารางที่ 4.11 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท จำแนกโปรแกรมที่กำลังเรียน พบว่า นักศึกษาที่มีโปรแกรมที่กำลังเรียนต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษาที่มีโปรแกรมที่กำลังเรียนต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 9 นักศึกษาที่มีความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตรต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท จำแนกตามความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตร

ความคาดหวังจากการเรียน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จำแนกความต้องการ หลังจากเรียนจบหลักสูตร		P-Value
	แคววอาชีพเดิม (n=61)	แคววอาชีพใหม่ (n=106)	
ด้านวิชาการ	4.235	4.195	.624
ด้านประสบการณ์	4.148	4.135	.888
ด้านโอกาส ความก้าวหน้าในงานอาชีพ	4.316	4.179	.107
ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม	4.066	4.053	.897
ด้านความรู้สึกส่วนบุคคล	4.025	4.123	.300
โดยรวมทุกด้าน	4.158	4.137	.759

จากตารางที่ 4.12 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท จำแนกตามความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตร พบว่า นักศึกษาที่มีความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตรต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษาที่มีความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตรต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 10 นักศึกษาที่มีเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท จำแนกตามเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ

ความคาดหวังจากการเรียน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จำแนกตาม เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ			P-Value
	กทม. และปริมณฑล (n=125)	ภูมิภาค อื่น (n=31)	ต่างประเทศ (n=11)	
ด้านวิชาการ	4.205	4.215	4.242	.971
ด้านประสบการณ์	4.131	4.172	4.152	.929
ด้านโอกาส ความก้าวหน้าในงานอาชีพ	4.262	4.065	4.318	.146
ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม	4.115	3.860	3.970	.077
ด้านความรู้ที่ศึกษาก่อน	4.100	3.992	4.205	.520
โดยรวมทุกด้าน	4.163	4.061	4.177	.458

จากตารางที่ 4.13 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท จำแนกตามเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ พบว่า นักศึกษาที่มีเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้ผู้วิจัยจะกล่าวโดยสรุปถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ โดยประกอบด้วยข้อเสนอสำหรับการวิจัยครั้งนี้ จากการศึกษาความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท ที่ลงทะเบียนเรียนในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งเป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้ 2 ประการคือ

1. เพื่อศึกษาระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท ที่ลงทะเบียนเรียนในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

2. เพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังของนักศึกษา จากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม โดยจำแนกนักศึกษาตาม เพศ อายุ ภูมิลำเนาปัจจุบัน สถานภาพในการประกอบอาชีพ ระยะเวลาในการทำงาน รายได้ต่อเดือน สาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ โปรแกรมที่กำลังเรียน ความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตร และเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยในครั้งนี้คือแบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ภูมิลำเนาปัจจุบัน สถานภาพในการประกอบอาชีพ ระยะเวลาในการทำงาน รายได้ต่อเดือน สาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ โปรแกรมที่กำลังเรียน ความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตร และเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแสดงเกี่ยวกับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโทที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 167 ราย

5.1 สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัยได้แยกออกเป็น 4 ตอนดังต่อไปนี้

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. นักศึกษาส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มีจำนวน 87 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.10 และเป็นเพศชาย มีจำนวน 80 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.90
2. นักศึกษาส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี มีจำนวน 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.92 รองลงมา คือ นักศึกษาที่มีอายุมากกว่า 25 - 30 ปี มีจำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.94 และนักศึกษามีอายุมากกว่า 40 ปี มีจำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.37 ส่วนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือนักศึกษาที่มีอายุมากกว่า 30 - 35 ปี มีจำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.77
3. นักศึกษาส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสโสด มีจำนวน 143 ราย คิดเป็นร้อยละ 88.02 และมีสถานภาพสมรส มีจำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.98
4. นักศึกษาส่วนใหญ่ มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพและประมณฑล มีจำนวน 95 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.89 และมีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด มีจำนวน 72 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.11
5. นักศึกษาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพในภาคเอกชน มีจำนวน 118 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.66 รองลงมา กำลังเรียนอยู่/เรียนอย่างเดียวไม่ได้ทำงาน มีจำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.37 ประกอบธุรกิจในภาครัฐ/รัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.59 และประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว มีจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.39
6. นักศึกษาส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการทำงานไม่เกิน / ภายใน 5 ปี มีจำนวน 81 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.50 รองลงมา มีระยะเวลาในการทำงานมากกว่า 5 - 10 ปี มีจำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.16 มากกว่า 10 - 20 ปี มีจำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.57 ยังไม่เคยทำงาน มีจำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.77 และมากกว่า 20 ปี จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.99
7. นักศึกษาส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 20,000 บาท มีจำนวน 56 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.53 รองลงมา มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 20,000 - 30,000 บาท มีจำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.94 มากกว่า 30,000 - 40,000 บาท มีจำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.17 และมากกว่า 40,000 - 50,000 บาท และมากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.18
8. นักศึกษาส่วนใหญ่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่สาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มีจำนวน 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.13 รองลงมา คือ สาขาวิชาบริหาร/จัดการ มีจำนวน 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.54 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ มีจำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.75 และสาขาวิชาอื่น ๆ มีจำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.57

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. นักศึกษาส่วนใหญ่เรียนในโปรแกรม แผน ก 2 มีจำนวน 128 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.65 รองลงมา คือ ปริญญาตรีแบบก้าวหน้า มีจำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.77 และ แผน ก 1 มีจำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.58

10. นักศึกษาส่วนใหญ่ เป็นผู้ที่มีความต้องการเปลี่ยนงานไปเป็นอาชีพอื่นในแวดวงใหม่หลังจากเรียนจบแล้ว มีจำนวน 106 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.47 รองลงมา คือ นักศึกษาที่ต้องการทำงานในแวดวงอาชีพเดิมหลังจากเรียนจบแล้ว มีจำนวน 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.53

11. นักศึกษาส่วนใหญ่มีเป้าหมายที่จะทำงานในกรุงเทพและปริมณฑล มีจำนวน 125 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.85 รองลงมา คือ กลับไปทำงานในภูมิตำเนาเดิม มีจำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.56 และทำงานในต่างประเทศ มีจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.59

12. นักศึกษาส่วนใหญ่มีความมุ่งมั่นหวังมีจำนวน 157 ราย คิดเป็นร้อยละ 94.01 รองลงมา คือ ไม่มีความมุ่งมั่นหวัง มีจำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.60 และไม่ตอบ มีจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.39

13. นักศึกษาส่วนใหญ่คาดหวังในประเด็นเนื้อหาของแต่ละวิชาที่มีความเหมาะสมและทันสมัย มีจำนวน 73 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.71 รองลงมา คือ อาจารย์ผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงในแต่ละสาขาวิชา มีจำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.34 การให้ความสนใจและใส่ใจดูแลความเป็นไปของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอและจริงจัง ซึ่งเท่ากับ เพิ่มกิจกรรมทางวิชาการเพื่อเสริมความรู้และประสบการณ์นอกห้องเรียน มีจำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.38 ระบบข้อมูลสารสนเทศที่ทันสมัยและสะดวกต่อการค้นคว้างานวิชาการและการทำวิทยานิพนธ์ มีจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.59 และมีกิจกรรมสร้างความผูกพันและเพิ่มพูนมิตรภาพระหว่างผู้เรียนให้มากขึ้น มีจำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.59

5.1.2 ค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท

ในภาพรวมของระดับความคาดหวังจากการเรียน ในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีระดับความคาดหวังมาก และเมื่อเปรียบเทียบในแต่ละข้อนั้นจะเห็นได้ว่านักศึกษามีระดับความคาดหวังมาก

5.1.3 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาที่มีต่อความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม

จากผลการศึกษานี้ทำให้สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานทั้ง 4 สมมติฐาน ได้ดังนี้

สมมติฐานหลักที่ 1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 2 นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือนักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 3 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาปัจจุบันต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาปัจจุบันต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 4 นักศึกษาที่มีสถานภาพในการประกอบอาชีพต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือนักศึกษาที่มีสถานภาพในการประกอบอาชีพต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 5 นักศึกษาที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือนักศึกษาที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 6 นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือนักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 7 นักศึกษาที่มีสาขาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือนักศึกษาที่มีสาขาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 8 นักศึกษาที่มีโปรแกรมเรียนต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือนักศึกษาที่มีโปรแกรมเรียนต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 9 นักศึกษาที่มีความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตรต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือนักศึกษาที่มีความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตรต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 10 นักศึกษาที่มีเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือนักศึกษาที่มีเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ไม่แตกต่างกัน

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 การวิจัยเรื่องความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่ลงทะเบียนเรียน ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สามารถนำผลการวิจัยมาอภิปรายได้ดังนี้

ผลการศึกษาเรื่องความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท ที่ลงทะเบียนเรียนในสถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังนั้น พบว่านักศึกษามีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ทั้งโดยภาพรวมและแต่ละด้าน ทุกด้านรวมทั้งแต่ละข้อ ทุกข้อ อยู่ในระดับความคาดหวังที่มาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีความคาดหวังสูง และมีความเห็นด้วยอย่างสอดคล้องร่วมกันว่าจะได้รับประโยชน์ในด้านต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองในทุกๆ ด้าน โดยมีลำดับที่ของความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์ในแต่ละด้านแตกต่างกัน ซึ่งสามารถสรุปให้เห็นภาพที่ชัดเจนมากขึ้นได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.1 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของความคาดหวังจากการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโทตามลำดับที่

ความคาดหวังจากการเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคาดหวัง	ลำดับที่
จะส่งผลให้สามารถเพิ่มโอกาสในการหางานทำที่ดีได้มากขึ้นในอนาคต	4.413	.670	มาก	1
จะทำให้สามารถมีความรู้และมุมมองเพิ่มเติมนอกเหนือในงานอาชีพหลักในลักษณะของการต่อยอดและนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาได้มากขึ้นกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในการทำงาน	4.365	.615	มาก	2
จะส่งผลต่อการได้รับตำแหน่งงาน / เลื่อนตำแหน่งงานให้สูง หรือดีขึ้นในอนาคต	4.341	.751	มาก	3
จะทำให้ได้รับความภาคภูมิใจในการเพิ่มคุณค่าให้กับตนเองได้มากขึ้น	4.299	.663	มาก	4
จะทำให้มีเครือข่าย (Network) ในแวดวงการทำงานที่กว้างขวางขึ้นกับบุคคลอื่นที่เรียนร่วมกัน ซึ่งมีความหลากหลายในสาขาอาชีพต่างๆ	4.281	.658	มาก	5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการเรียน	\bar{x}	S.D.	ระดับความคาดหวัง	ลำดับที่
จะทำให้ได้ข้อมูลด้านประสบการณ์และมุมมองที่เป็นแนวคิดจากอาจารย์ผู้สอนเพิ่มเติม	4.240	.670	มาก	6
ได้มีโอกาสทำในสิ่งที่ท้าทายความสามารถของตนเองทางด้านวิชาการในระดับที่สูงขึ้น	4.204	.654	มาก	7
จะได้รับความรู้ในเนื้อหาที่เป็นวิชาการด้านการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมอย่างครบถ้วน	4.174	.581	มาก	8
จะส่งผลทำให้สามารถสร้างสรรค์ผลงานหรือเกิดการพัฒนางานรูปแบบใหม่ ๆ ได้เพิ่มขึ้น	4.120	.657	มาก	9
จะทำให้ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์จากเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่อาจมีมุมมองแตกต่างจากตนเอง	4.114	.706	มาก	10
จะทำให้มีความรอบรู้ด้านบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมในระดับที่สูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับผู้จบสาขาที่มีลักษณะเดียวกันนี้จากสถาบันการศึกษาอื่น	4.090	.710	มาก	11
เป็นโอกาสที่จะได้ประสบการณ์จากการทำงานในรูปแบบของกิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายให้ทำของแต่ละวิชา	4.066	.713	มาก	12
จะส่งผลต่อการได้รับการสนับสนุนในแนวคิดด้านต่าง ๆ ที่ตนเองนำเสนอให้กับองค์กรที่ทำงานอยู่ และ/หรือจากบุคคลอื่น ๆ ที่ต้องการทำงานร่วมกันได้มากขึ้น	4.042	.680	มาก	13
จะส่งผลทำให้ได้รับความนับถือและการยอมรับมากขึ้นจากบุคคลทั่วไป	4.000	.784	มาก	14
จะทำให้มีโอกาสได้เรียนรู้ในสาขาที่ชอบและเคยใฝ่ฝัน	3.922	.784	มาก	15*
จะทำให้ได้มีโอกาสเข้าเรียนและจบการศึกษาจากสถาบันที่เคยใฝ่ฝันไว้	3.922	.850	มาก	15*
จะทำให้ได้รับความบันเทิง สนุกสนาน และมีโอกาสสัมผัสกับบรรยากาศของการเรียนร่วมกันกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนที่มีความแตกต่างกัน	3.892	.799	มาก	17
รวมทุกด้าน	4.145	.414	มาก	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของแต่ละข้อ ซึ่งก็คือในแต่ละด้านของความคาดหวังจากการเรียน ในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ดังตารางที่ 5.1 ที่สรุปข้างต้น จะพบว่า ข้อความ "คาดว่าจะส่งผลให้สามารถเพิ่มโอกาสในการหางานทำที่ดีได้มากขึ้นในอนาคต" เป็น ข้อความลำดับที่ 1 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.413 ขณะที่ "คาดว่าจะทำให้สามารถมีความรู้และมุมมองเพิ่มเติม นอกเหนือในงานอาชีพหลักในลักษณะของการต่อยอดและนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาได้มากขึ้นกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในการทำงาน" เป็นลำดับที่ 2 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.365 "คาดว่าจะส่งผลต่อการ ได้รับตำแหน่งงาน / เลื่อนตำแหน่งงานให้สูงหรือดีขึ้นในอนาคต" เป็นลำดับที่ 3 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.341 "คาดว่าจะทำให้ได้รับความภาคภูมิใจในการเพิ่มคุณค่าให้กับตนเองได้มากขึ้น" เป็นลำดับที่ 4 ด้วย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.299 "คาดว่าจะทำให้มีเครือข่าย (Network) ในแวดวงการทำงานที่กว้างขวางขึ้นกับ บุคคลอื่นที่เรียนร่วมกัน ซึ่งมีความหลากหลายในสาขาอาชีพต่าง ๆ" เป็นลำดับที่ 5 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.281 "คาดว่าจะทำให้ได้ข้อมูลด้านประสบการณ์และมุมมองที่เป็นแนวคิดจากอาจารย์ผู้สอนเพิ่มเติม" เป็นลำดับที่ 6 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.240 "คาดว่าจะได้มีโอกาสทำในสิ่งที่ท้าทายความสามารถของตนเอง ทางด้านวิชาการในระดับที่สูงขึ้น" เป็นลำดับที่ 7 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.204 "คาดว่าจะได้รับความรู้ใน เนื้อหาที่เป็นวิชาการด้านการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมอย่างครบถ้วน" เป็นลำดับที่ 8 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.174 "คาดว่าจะส่งผลทำให้สามารถสร้างสรรค์ผลงานหรือเกิดการพัฒนางานรูปแบบใหม่ๆ ได้เพิ่มขึ้น" เป็นลำดับที่ 9 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.120 "คาดว่าจะทำให้ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์จากเพื่อนร่วมชั้น เรียนที่อาจมีมุมมองแตกต่างจากตนเอง" เป็นลำดับที่ 10 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.114 "คาดว่าจะทำให้มีความ รอบรู้ด้านบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมในระดับที่สูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับผู้จบสาขาที่มีลักษณะเดียวกันนี้ จากสถาบันการศึกษาอื่น" เป็นลำดับที่ 11 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.090 "คาดว่าจะมีโอกาสที่จะได้ ประสบการณ์จากการทำงานในรูปแบบของกิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายให้ทำของแต่ละวิชา" เป็น ลำดับที่ 12 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.066 "คาดว่าจะส่งผลต่อการ ได้รับการสนับสนุนในแนวคิดด้านต่าง ๆ ที่ ตนเองนำเสนอให้กับองค์กรที่ทำงานอยู่ และ/หรือจากบุคคลอื่น ๆ ที่ต้องการทำงานร่วมกันได้มากขึ้น" เป็นลำดับที่ 13 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.042 "คาดว่าจะส่งผลให้ได้รับความนับถือและการยอมรับมากขึ้น จากบุคคลทั่วไป" เป็นลำดับที่ 14 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.000 "คาดว่าจะทำให้มีโอกาสได้เรียนรู้ในสาขาที่ ชอบและเคยใฝ่ฝัน และคาดว่าจะทำให้ได้มีโอกาสเข้าเรียนและจบการศึกษาจากสถาบันที่เคยใฝ่ฝันไว้" ลำดับที่ 15 ด้วยค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.922 "คาดว่าจะทำให้ได้รับความบันเทิง สนุกสนาน และมีโอกาสสัมผัส กับบรรยากาศของการเรียนร่วมกันกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนที่มีความแตกต่างกัน" เป็นลำดับที่ 17 ด้วย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.892

จากตารางที่ 4.2 ผลการศึกษาชี้ชัดว่า นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนี้มุ่งเน้นและให้ความสำคัญกับการคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรนี้ในลักษณะที่มีผลทางด้านบวกให้กับด้านความก้าวหน้าในงาน อาชีพของพวกเขาเป็นอันดับด้านที่หนึ่ง ด้วยค่าเฉลี่ยรวม (\bar{X}) = 4.229 ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผล การศึกษานี้สอดคล้องกับความเป็นจริงในข้อย่อยที่อยู่ในลำดับที่ 1, 2 และ 3 อย่างชัดเจนในประเด็นที่จะ

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่งผลต่อทั้งการเพิ่มโอกาสในการหางานทำ และได้รับตำแหน่งงานที่สูงขึ้นในอนาคต รวมทั้งความรู้ที่จะได้รับดังกล่าวยังถูกคาดหวังเพื่อนำไปต่อยอดและสามารถประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาที่จะมีผลดีต่อการทำงานด้วย ดังที่ปรากฏอยู่ในตารางที่ 4.1 ที่ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ยังอยู่ในวัยของวาระคือหรือร้อนในการทำงาน โดยพวกเขาไม่อายุไม่เกิน 40 ปี ถึงเกือบ 80% ของกลุ่มตัวอย่าง มีระยะเวลาในการทำงานที่ยังไม่เกิน 20 ปี ถึง 95% นอกจากนี้ยังมีความต้องการเปลี่ยนงานไปเป็นอาชีพอื่นในแวดวงอาชีพใหม่ หลังจากเรียนจบระดับปริญญาโทในหลักสูตรนี้แล้วถึงเกือบ 65%

ซึ่งจากผลการศึกษาดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า นักศึกษามีความตั้งใจอย่างจริงจังที่จะเรียนเนื้อหาความรู้ทางด้านวิชาการเป็นอย่างมาก ดังจะเห็นได้ว่าเป็นด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยที่สูงมาก เป็นอันดับที่สอง ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.210 ซึ่งเป็นทัศนคติที่จำเป็นต้องมีในฐานะของผู้ที่เรียนในระดับปริญญาโท ขณะเดียวกันในด้านประสบการณ์นั้น พวกเขา ก็มีความปรารถนาที่จะได้รับประสบการณ์ทั้งจากอาจารย์ผู้สอน เพื่อนร่วมชั้นเรียน รวมทั้งจากการทำงานที่ได้รับมอบหมายของแต่ละวิชา โดยเห็นได้จากค่าเฉลี่ยที่ได้รับเท่ากับ 4.140 ซึ่งนักศึกษามีความเห็นว่าความรู้และประสบการณ์ที่คาดว่าจะได้รับจากหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมดังกล่าว สามารถทำให้พวกเขาพัฒนาตนเอง รวมทั้งจะทำให้มีความเข้าใจข่าวสารข้อมูลทางการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมได้ดียิ่งขึ้น เมื่อเวลาที่ตนเองจะต้องจบการศึกษาและออกไปทำงานในองค์กรต่างๆ ซึ่งมุมมองดังกล่าวล้วนเป็นการวางแผนเพื่อความเป็นบุคคลที่มีศักยภาพในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้มากขึ้นนั่นเอง ซึ่งความคาดหวังดังกล่าวมีความสอดคล้องเป็นอย่างมากกับ งานวิจัยของ วรนารถ แสงมณี (2551 : 57) ที่ว่า นักศึกษามีความคาดหวังว่าจะทำให้มีความรู้เพิ่มเติมทางด้านบริหารธุรกิจ ซึ่งเป็นเนื้อหาที่นอกเหนือจากวิชาสายอาชีพปกติที่ตนเองเรียนอยู่ในสาขา เป็นลำดับที่ 1 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.437 โดยนักศึกษาคาดหวังที่จะทำให้ตนเองสามารถนำเอาความรู้ที่ศึกษาในวิชาดังกล่าวไปพัฒนาตนเองได้หลังจากที่เรียนจบแล้ว เป็นลำดับที่ 2 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.320 และมีความคาดหวังที่จะทำให้ตนเองมีความเข้าใจข่าวสารข้อมูลทางด้านธุรกิจและวิถีทางขององค์กรและการจัดองค์กรได้ดีขึ้นเป็นลำดับที่ 3 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.282 และรวมทั้งงานวิจัยอีกชิ้นหนึ่งของ วรนารถ แสงมณี (2550: 55) เช่นกันที่ว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังมีความคาดหวังที่จะทำให้ตนเองสามารถนำความรู้ที่ศึกษาไปพัฒนาตนเองได้หลังจากที่เรียนจบแล้วเป็นลำดับความคาดหวังที่ 1 โดยมีความคาดหวังลำดับที่ 2 คือ คาดหวังว่าจะทำให้ตนเองมีความรู้เพิ่มเติมทางด้านบริหารบุคลากร ซึ่งเป็นเนื้อหาที่นอกเหนือจากวิชาสายอาชีพปกติที่ตนเองเรียนอยู่ในสาขา และลำดับที่ 3 ซึ่งนักศึกษามีความคาดหวังที่จะทำให้ตนเองมีความเข้าใจพฤติกรรมของคน และการบริหารจัดการคนได้ดีขึ้น

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณารายละเอียดของแต่ละข้อของความคาดหวังว่าจะได้รับประโยชน์จากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ดังที่ได้สรุปไว้ข้างต้น ในตารางที่ 5.2 จะพบว่า นักศึกษากลับมีความคาดหวังว่าจะทำให้ได้รับความบันเทิง สนุกสนาน ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และมีโอกาสสัมผัสกับบรรยากาศของการเรียนร่วมกันกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน และมีความคาดหวังว่าจะทำให้ได้รับความบันเทิง สนุกสนาน และมีโอกาสสัมผัสกับบรรยากาศของการเรียนร่วมกันกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนในลำดับท้าย ๆ เมื่อเปรียบเทียบกับข้ออื่น ๆ นั่นคือ ลำดับที่ 17 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.892 และมีความคาดหวังน้อย ในลำดับต่อมาคือ ลำดับที่ 15 จำนวน 2 ข้อ ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.922 ในเรื่องที่จะทำให้มีโอกาสได้เรียนรู้ในสาขาที่ชอบและเคยฝึกฝน และจะทำให้ได้มีโอกาสเข้าเรียนและจบการศึกษาจากสถาบันที่เคยฝึกฝนไว้ นอกจากนี้นักศึกษายังมีระดับของความคาดหวังน้อยในลำดับต่อมา คือ ลำดับที่ 14 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.000 ในเรื่องที่นักศึกษาคาดหวังว่าจะส่งผลทำให้ได้รับความนับถือและการยอมรับมากขึ้นจากบุคคลทั่วไป และนักศึกษามีระดับของความคาดหวังน้อยในลำดับที่ 13 ด้วยค่าเฉลี่ย 4.042 ด้วยเรื่องที่นักศึกษาคาดหวังว่าจะส่งผลต่อการได้รับการสนับสนุนในแนวคิดด้านต่าง ๆ ที่ตนเองนำเสนอให้กับองค์กรที่ทำงานอยู่ และ/หรือจากบุคคลอื่น ๆ ที่ต้องการทำงานร่วมกันได้มากขึ้น

ตารางที่ 5.2 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านและภาพรวมของความคาดหวังจากการที่จะได้รับประโยชน์จากการเรียนระหว่างหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ปีการศึกษา 2556 กับหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ปีการศึกษา 2555

ด้านต่าง ๆ ของความคาดหวังจากการเรียน	หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (ปริญญาโท) ปีการศึกษา 2556		หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปริญญาเอก) ปีการศึกษา 2555	
	\bar{x}	ลำดับที่	\bar{x}	ลำดับที่
ด้านวิชาการ	4.210	2	4.386	2
ด้านประสบการณ์	4.140	3	4.351	3
ด้านความก้าวหน้าในงานอาชีพ	4.229	1	4.175	5
ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม	4.058	5	4.263	4
ด้านความรู้สึกส่วนบุคคล	4.087	4	4.544	1
ค่าเฉลี่ยรวมทุกด้าน	4.145		4.344	

หมายเหตุ: ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสองกลุ่มใช้แบบสอบถามในลักษณะเนื้อหาที่คล้ายคลึงกัน

จากตารางที่ 5.2 ผลการศึกษาในแง่มุมมองของความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจสาขาการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ทั้งในแง่มุมมองของทั้งระดับมหาบัณฑิต และดุษฎีบัณฑิต ผู้วิจัยมีความเห็นว่า แม้ว่าผลการศึกษาในเชิงเปรียบเทียบดังกล่าวจะเป็นนักศึกษามีระดับการศึกษาต่างกัน คือ ปริญญาโทกับปริญญาเอก อีกทั้งเป็นการศึกษาวิจัยในช่วงเวลาที่ต่างกันด้วย (ปี 2555 กับ ปี 2556) เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระนั้นก็ตาม ตารางที่ 5.2 ที่ได้สรุปผลดังกล่าวก็สามารถเป็นข้อมูลที่อาจสะท้อนถึงแนวความคิดของนักศึกษาได้บางประการ

โดยจากการสังเกต และพิจารณาในข้อมูลของตารางที่ 5.2 พบว่า ขณะที่คะแนนค่าเฉลี่ยของความคาดหวังในด้านความก้าวหน้าในงานอาชีพกลับมีค่าเฉลี่ยที่มากกว่าด้านอื่น ๆ ทั้งหมด ทั้งนี้ผลที่ได้รับเมื่อเปรียบเทียบกับงานวิจัยของผู้วิจัยคนเดียวกันดังปรากฏในตารางที่ 5.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างจากงานวิจัยอีกชิ้นนั้น ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาในระดับปริญญาเอก พวกเขากลับให้ความสำคัญในลำดับที่แตกต่างกับด้านที่นักศึกษาในระดับปริญญาโทให้ลำดับความคาดหวังสูงสุด ทั้งนี้ในด้านความก้าวหน้าในงานอาชีพนั้น นักศึกษาในระดับปริญญาเอกกลับมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าทุกด้าน ($\bar{X} = 4.175$) อันอาจเป็นการแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงทัศนคติ ความเชื่อ และความคาดหวังที่สอดคล้องกับความจำเป็นที่เกิดขึ้นตามวัยวุฒิ และคุณวุฒิของบุคคลคนหนึ่ง ซึ่งมีมากกว่าอีกบุคคลหนึ่ง

ทั้งนี้ผลการศึกษานี้เปรียบเทียบจากตารางที่ 5.2 ดังกล่าวสามารถสันนิษฐานได้ว่า นักศึกษาในระดับปริญญาเอก ซึ่งตอบแบบสอบถามในงานวิจัยนี้มีความคาดหวังที่จะนำความรู้และประสบการณ์ ตลอดจนสิ่งต่าง ๆ ที่จะได้รับจากหลักสูตรนี้ไปใช้ประโยชน์ในด้านดังกล่าวนี้ต่ำกว่าด้านอื่น ๆ ซึ่งอาจแปลความหมายได้ว่า สิ่งที่นักศึกษาคาดหวังว่าจะได้รับ ไม่มีหรือส่งผลกระทบต่อความก้าวหน้าในงานอาชีพของพวกเขา ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มนักศึกษาระดับปริญญาโท ซึ่งค่าเฉลี่ยของด้านดังกล่าวกลับมีค่าเฉลี่ยที่สูงเป็นลำดับที่ 1 อย่างไรก็ตามค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของความคาดหวังด้านนี้กลับตรงข้ามกับด้านความรู้สึกรู้สึกส่วนบุคคล ซึ่งมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) อยู่ในลำดับที่ 4 ($\bar{X} = 4.087$) ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกภายในจิตใจของกลุ่มผู้ตอบที่เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโทที่กลับมีความคิดเห็นที่ไม่เน้นมากนักกับการได้เรียนจบจากสถาบันการศึกษาแห่งนี้ อีกทั้งอาจสันนิษฐานเพิ่มเติมจากข้อมูลที่มีได้ว่า การเรียนรู้ในสาขาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมดังกล่าวก็อาจไม่ใช่สิ่งที่จะสามารถเติมเต็มความใฝ่ฝันเท่าใดนักในการได้รับประโยชน์จากการเรียนในระดับต้น ๆ ของความคาดหวัง เมื่อเปรียบเทียบกับผลที่ได้ของนักศึกษาที่เรียนในระดับปริญญาเอก ดังจะเห็นได้จากคะแนนเฉลี่ยรวมของข้อย่อยที่ 16 และ 17 นอกจากนี้พวกเขาก็ไม่ได้ให้ความสำคัญนักจากความบันเทิง สนุกสนาน และมีโอกาสสัมผัสกับบรรยากาศการเรียนร่วมกัน ดังที่ปรากฏค่าเฉลี่ยในข้อที่ 13 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยในลำดับที่น้อยที่สุดด้วย

อนึ่ง ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียน โดยจำแนกตามสาขาวิชาที่เรียนจบ หรือกำลังศึกษาอยู่นั้น ผลการศึกษานี้ได้พบว่า แม้ว่าในภาพรวมจะไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาเฉพาะด้านความรู้สึกรู้สึกส่วนบุคคล กลับพบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อนำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ก็พบว่า นักศึกษามีสาขาวิชาที่เรียนจบ หรือกำลังศึกษาอยู่ในสาขาวิทยาศาสตร์ มีระดับความคาดหวังจากการเรียนแตกต่างกับนักศึกษาคณะ หรือสาขาบริหารธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การที่นักศึกษามีสาขาวิชาที่เรียนจบ หรือกำลังศึกษาอยู่ในสาขาบริหารธุรกิจมีความคาดหวังจากการเรียนสูงกว่านักศึกษากลุ่มอื่น น่าจะมีเหตุผลจากความรูสึกว่าพวกเขาเอกลำดับเป็นเอกลำดับที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้เรียนในสาขาที่เป็นสายตรงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่แรกในระดับปริญญาตรีจนถึงระดับปริญญาโท โดยการที่มีฐานความรู้เดิมด้านการบริหารหรือจัดการอยู่แล้วจึงทำให้ความรู้ที่ได้รับจากการเรียนในระดับปริญญาโทถือได้ว่าเป็นการต่อยอด เพิ่มพูนความรู้ความสามารถของการบริหารที่ตนเองมีอยู่ให้หนักแน่นขึ้น และเกิดการต่อยอดในความรู้ด้านอุตสาหกรรมเพิ่มเติม ซึ่งเป็นการขยายโอกาส และเพิ่มศักยภาพของตนเองให้มากยิ่งขึ้นในด้านวิชาการและความก้าวหน้าในงานอาชีพ

ผลการศึกษายังพบอีกว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เรียนจบสาขาวิชาด้านวิทยาศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยรวมน้อยที่สุด ($\bar{X} = 4.038$) และเมื่อพิจารณารายด้าน ก็พบว่า ด้านความรู้สึกส่วนบุคคล ซึ่งเป็นด้านที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเช่นกัน ($\bar{X} = 3.884$) ทั้งนี้ทุกด้านยกเว้นด้านวิชาการ นักศึกษากลุ่มนี้ก็มีความรู้สึกที่ต่ำกว่านักศึกษากลุ่มอื่นทั้งหมด ดังนั้นจากข้อมูลดังกล่าวมานี้ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า นักศึกษากลุ่มนี้มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมอยู่ในระดับที่ต่ำกว่ากลุ่มนักศึกษาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ในสาขาวิชาอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ ซึ่งน่าจะมาจากเหตุการณ์ที่นักศึกษาที่เรียนจบจากสาขาวิชาวิทยาศาสตร์อาจมีความคาดหวังว่าจะสามารถได้รับประโยชน์จากหลักสูตรในด้านประสบการณ์ ด้านโอกาสความก้าวหน้าในงานอาชีพ ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และด้านความรู้สึกส่วนบุคคลในระดับที่ไม่มากนักเมื่อเทียบกับนักศึกษากลุ่มอื่น นอกจากนี้เมื่อผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลเพิ่มเติมจากนักศึกษากลุ่มดังกล่าวบางส่วน ได้พบว่า เนื้อหาด้านการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมที่พวกเขาเรียนจบมานั้นมีความสามารถที่จะถูกนำไปประยุกต์และสนับสนุนในประสบการณ์การทำงาน รวมทั้งเสริมสร้างโอกาสความก้าวหน้าในงานอาชีพด้านวิทยาศาสตร์ที่กำลังปฏิบัติงานอยู่ ตลอดจนการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และความรู้สึกส่วนบุคคลน้อยกว่าบุคคลที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรอื่น ซึ่งนั่นสามารถยืนยันได้จากผลคะแนนที่ปรากฏจากในแต่ละข้อของข้อความต่าง ๆ ที่ประกอบกันขึ้นมาเป็นประเด็นของด้านความรู้สึกส่วนบุคคลของแบบสอบถาม โดยเมื่อนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามพิจารณาด้วยตนเองแล้วกลับมีความเห็นว่า การได้ศึกษาในหลักสูตรนี้อาจไม่ได้ทำให้พวกเขาสามารถบรรลุความคาดหวังถึงการได้รับประโยชน์จากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมเท่าใดนัก

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

1. เนื่องจากผู้เรียนมีความหลากหลายในคุณลักษณะส่วนบุคคล แต่ต้องมาเรียนอยู่ด้วยกัน โดยมีวัตถุประสงค์เหมือนกัน คือ จบการศึกษาในระดับวุฒิปริญญาโท สาขาการบริหารอุตสาหกรรม ดังนั้นผู้บริหารวิทยาลัย ผู้บริหารหลักสูตร และผู้สอนในหลักสูตรจึงควรให้ความสนใจในกลุ่มของนักศึกษาที่มีระดับความคาดหวังที่แตกต่างกันอย่างมาก ด้วยความตั้งใจในการทุ่มเทพยายามด้านวิชาการ และทำความเข้าใจถึงความคาดหวังที่ผู้เรียนมีความแตกต่างกัน ว่ามีความต้องการที่จะได้รับไม่คุ้มค่า ไม่ว่าจะเป็นใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เหมือนกันบนพื้นฐานของการมีทัศนคติที่แตกต่างกันอันเป็นผลมาจากการมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ที่ไม่เหมือนกัน (ดังที่ปรากฏข้อมูลสรุปไว้ในตารางที่ 4.2) นั่นเอง

2. ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนควรมุ่งมั่นสร้างหลักสูตรนี้ให้มีคุณค่ากับความคาดหวังของผู้เรียน โดยเฉพาะในด้านความก้าวหน้าในงานอาชีพ ซึ่งจะเห็นได้จากการศึกษา ซึ่งผู้เรียนมีความคาดหวังที่จะได้รับโอกาสของความก้าวหน้าให้กับงานอาชีพของตนเป็นประเด็นสำคัญ

3. ผู้บริหารควรเน้นความสำคัญของประเด็นที่คาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรสาขานี้ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ดังนี้ เนื้อหาของแต่ละวิชามีความเหมาะสมและทันสมัย อาจารย์ผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงในแต่ละวิชา การให้ความสนใจและใส่ใจดูแลความเป็นไปของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอและจริงจัง และเพิ่มกิจกรรมทางวิชาการเพื่อเสริมความรอบรู้และประสบการณ์นอกห้องเรียน ดังที่เห็นได้จากข้อมูลในตารางที่ 4.1

4. ผู้บริหารหลักสูตรควรพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบถึงเนื้อหาหลักสูตร และกิจกรรมที่จะทำให้ผู้เรียนได้รับผลดีจนสามารถ (1) ส่งผลให้สามารถเพิ่มโอกาสในการหางานทำที่ดีได้มากขึ้นในอนาคต (2) ส่งผลให้สามารถมีความรู้และมุมมองเพิ่มเติมนอกเหนือจากในงานอาชีพหลักในลักษณะของการต่อยอดและนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาได้มากขึ้นกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในการทำงาน (3) ส่งผลต่อการได้รับตำแหน่งงาน / เลื่อนตำแหน่งให้สูง หรือดีขึ้นในอนาคต (4) ส่งผลทำให้ได้รับความภาคภูมิใจในการเพิ่มคุณค่าให้กับตนเองได้มากขึ้น และ (5) ส่งผลให้มีเครือข่าย (Network) ในแวดวงการทำงานที่กว้างขวางขึ้นกับบุคคลอื่นที่เรียนร่วมกัน ซึ่งมีความหลากหลายในสาขาอาชีพต่าง ๆ นอกจากนี้ผู้บริหารหลักสูตรควรจัดกิจกรรมของการเรียนรู้ และทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิด และมีความสบายใจระหว่างกันของผู้เรียนในชั้นเรียน และผู้สอน เนื่องจากข้อมูลที่ได้รับจากการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่าพวกเขาต้องการมีเครือข่าย (Network) ในแวดวงการทำงานที่กว้างขวางขึ้นกับบุคคลอื่นซึ่งนอกเหนือจากผู้ร่วมงานในที่ทำงานปัจจุบัน รวมทั้งต้องการแลกเปลี่ยนประสบการณ์จากเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่อาจมีมุมมองแตกต่างจากตนเอง

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาในด้านความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม เท่านั้น ซึ่งถ้าหากมีการสำรวจและสอบถามเกี่ยวกับด้านความพึงพอใจต่อหลักสูตรต่างๆ ที่กำลังเปิดการเรียนการสอนอยู่ในสถาบันการศึกษาแต่ละแห่งที่มีอยู่ในประเทศรวมทั้งในแ่งมูมอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น เนื้อหาที่สอดคล้องกับความคาดหวังจากสถาบันการศึกษาในมุมมองของภาคเอกชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับบัณฑิตไปปฏิบัติงานจริง รวมทั้งวิธีการเรียนการสอนในเชิงลึกก็จะทำให้เห็นภาพกว้างที่ชัดเจนขึ้น ทั้งนี้เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาทั้งตัวผู้ดูแลหลักสูตร ผู้สอน ผู้เรียน และผู้ใช้ประโยชน์จากนักศึกษาที่เป็นผลผลิตในฐานะบัณฑิตของสถาบันการศึกษาในอนาคต ตลอดจนรูปแบบแนวทางในเนื้อหาและการเรียนการสอนที่

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน และแผนการพัฒนาศักยภาพความเป็นผู้ประกอบการ และ/หรือ
ผู้บริหารกิจการทั้งภาครัฐและภาคธุรกิจก็จะเป็นประโยชน์แก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กรองแก้ว อยู่สุข และ พิมพา ศรายุทธ. 2532 : **ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ**. กรุงเทพมหานคร : ประยูรวงศ์.
กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546. การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพฯ :
ธรรมสาร.
- กมลพล พลวัน. 2541. รายงานการวิจัยประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2541 **ประเด็น
เสรีภาพทางวิชาการ**. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2541. มหาวิทยาลัยที่ทางแยก : จุดประกายวิสัยทัศน์อุดมศึกษาไทยในอนาคต.
กรุงเทพฯ : ชักเชสมิเดีย.
- เกษณี กลิ่นนุศย์. 2540. ความคาดหวังของผู้เข้ารับบริการต่อการบริการของโรงพยาบาลเอกชนในเขต
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชนกนาฏ ปัญญาแก้ว. 2547. การศึกษาความคาดหวังของผู้บริหารฝ่ายผลิตที่มีต่อบทบาทหน้าที่ของฝ่าย
บริหารทรัพยากรบุคคลในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในเขตภาคกลาง. วิทยานิพนธ์
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาการจัดการอุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ครุณี มโนรัตน์. 2544. ความคาดหวังของพนักงานต่อบทบาทหน้าที่ของฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ใน
อุตสาหกรรมรถยนต์ไทย ในปี ค.ศ. 2000 – 2009. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต
ภาควิชาพัฒนาแรงงานและสวัสดิการมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นันทพร มธุรพจนานุกุล. 2544. ทักษะคติและความคาดหวังของผู้บริหารทรัพยากรมนุษย์และผู้บริหารอื่นๆ
ที่มีต่อการปฏิบัติการของหน่วยงานทรัพยากรมนุษย์ในองค์การธุรกิจ. ภาควิชาบริหารมหาบัณฑิต
โครงการบัณฑิตศึกษาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2537. เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่
4. นครปฐม : ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2543. **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- พยอม วงศ์สารศรี. 2534. **องค์การและการจัดการ**. กรุงเทพฯ : คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- พัชรีย์ ศรีสุข. 2542. **ความคาดหวังในการบริการของผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในเขตกรุงเทพมหานคร**.
วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. 2543. **อุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ละเอียด จงกลนี้ และคณะ. 2529. อาจารย์ที่ปรึกษาในมหาวิทยาลัย : การศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการจัด
บทบาท หน้าที่ และปัญหาในการให้คำปรึกษา. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

วรรณารด แสงมณี. 2550. ความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการเรียนในวิชาการบริหารทรัพยากร
มนุษย์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า
คุณทหารลาดกระบัง. โครงการวิจัยของภาควิชาภาษาและสังคม ด้วยเงินรายได้, คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

วรรณารด แสงมณี. 2551. ความคาดหวังจากการเรียนในวิชาการบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับปริญญา
ตรีคณะวิทยาศาสตร์ ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. โครงการวิจัย
ของภาควิชาภาษาและสังคม ด้วยเงินรายได้, คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

วรรณารด แสงมณี. 2552. ความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการเรียนในวิชาการบริหารธุรกิจของ
นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง. โครงการวิจัยของภาควิชาภาษาและสังคม ด้วยเงินรายได้, คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

วรรณารด แสงมณี. 2553. ความคาดหวังจากการเรียนในวิชาหลักการบัญชีของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. โครงการวิจัยของสาขาวิชาศิลป
ศาสตร์ประยุกต์ ด้วยเงินรายได้, คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

วิทยาลัยการบริหารและจัดการ, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. (2554)

หลักสูตรระดับปริญญาโท. ค้นเมื่อ 2 กุมภาพันธ์ 2557, จาก [http://www.amc.kmitl.ac.th/
index.php?option=com_content&view=article&id=5&Itemid=101&lang=th](http://www.amc.kmitl.ac.th/index.php?option=com_content&view=article&id=5&Itemid=101&lang=th)

สมคิด พรหมจ้อย และสุพักตร์ วิบูลย์. 2544. การประกันคุณภาพในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.

อรรถพร พงษ์วาท. 2539. จากแผนพัฒนาคนสู่แผนพัฒนาครู. สำนักงานโครงการพิเศษเพื่อการปฏิรูปการ
ฝึกหัดครู พัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษา (สปก.) สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ :
บริษัทพิมพ์ดีด จำกัด.

Bogue, E.G. (1974). **Variables in Effective Instruction**. Improving College and University Teaching,
12 (summer).

Cecco, J.P. 1967. **The Psychology of Language, Thought and Instruction**. New York : Holt Rincart
and Winson.

Getzels, J.W. et.al. 1968. **Educational Adminstration as a Social Process**. New York : Harper & Row.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Schmith, W.H. and Finnigan, J.P. 1993. **TQ Manager : A Practical Guide for Managing in a Total Quality Organization.** San Francisco : Jossey – Bass.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก.

แบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

เรื่อง ความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับภูมิหลังด้านประชากรศาสตร์

1. เพศ 1. ชาย 2. หญิง
2. สถานภาพสมรส 1. โสด 2. สมรส 3. หย่าร้าง/แยกกันอยู่
3. อายุ 1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี 2. มากกว่า 25 - 30 ปี
 3. มากกว่า 30 - 35 ปี 4. มากกว่า 35-40 ปี
 5. มากกว่า 40 ปี
4. สาขาที่เรียนจบแล้วในระดับปริญญาตรี หรือกำลังเรียนอยู่ (ในกรณีปริญญาตรีแบบก้าวน้ำ (หลักสูตร 4+1)
 1. วิศวกรรมศาสตร์ (โปรดระบุสาขา.....)
 2. วิทยาศาสตร์ (โปรดระบุสาขา.....)
 3. บริหาร / การจัดการ (โปรดระบุสาขา.....)
 4. อื่น ๆ (โปรดระบุ.....)
5. สถานภาพในการประกอบอาชีพและประเภทขององค์กรที่ท่านอยู่ในปัจจุบัน
 1. กำลังเรียนอยู่ / เรียนอย่างเดียวไม่ได้ทำงาน
 2. ภาคเอกชน
 3. ภาครัฐ / รัฐวิสาหกิจ
 4. ธุรกิจส่วนตัว (โปรดระบุประเภทของธุรกิจ.....)
6. รุ่นและโปรแกรมที่ท่านกำลังเรียนอยู่ในหลักสูตร รุ่นที่ (โปรดระบุ).....
และโปรแกรมเรียนแบบ
 1. แผน ก 1 (ทำวิทยานิพนธ์อย่างเดียว และไม่เรียน course work)
 2. แผน ก 2 (ทำวิทยานิพนธ์ และเรียน course work)
 3. ปริญญาตรีแบบก้าวน้ำ (หลักสูตร 4+1)
7. ภูมิลำเนาเดิม
 1. กรุงเทพมหานคร 2. ต่างจังหวัด (โปรดระบุจังหวัด).....
8. ระดับตำแหน่งของท่านในกิจการที่ท่านทำงาน 1. ยังไม่เคยทำงาน/กำลังเรียนอย่างเดียว
 2. ระดับปฏิบัติการ 3. ระดับบริหารขั้นต้น
 4. ระดับบริหารขั้นกลาง 5. ระดับบริหารขั้นสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต หากท่านนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. รายได้ต่อเดือน (โดยประมาณ)

1. น้อยกว่า 20,000 บาท 2. 20,000 – 30,000 บาท
3. มากกว่า 30,000 – 40,000 บาท 4. มากกว่า 40,000 – 50,000 บาท
5. มากกว่า 50,000 – 60,000 บาท 6. มากกว่า 60,000 – 80,000 บาท
7. มากกว่า 80,000 – 100,000 บาท 8. มากกว่า 100,000 บาท – 150,000 บาท
9. มากกว่า 150,000 – 200,000 บาท 10. มากกว่า 200,000 บาทขึ้นไป

10. ระยะเวลาในการทำงาน (รวมการทำงานทั้งหมดจนถึงปีปัจจุบัน)

1. ยังไม่เคยทำงาน 2. ไม่เกิน / ภายใน 5 ปี
3. มากกว่า 5 - 10 ปี 4. มากกว่า 10 – 20 ปี
5. มากกว่า 20 ปี

11. เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ

1. ทำงานในเขตกรุงเทพและปริมณฑล 2. กลับไปทำงานในภูมิลำเนาเดิม
3. ทำงานในต่างประเทศ (โปรดระบุประเทศที่ต้องการไป _____)

12. หากท่านเรียนจบจากหลักสูตรนี้แล้ว ท่านมีความประสงค์ที่จะทำอะไรต่อไปในอนาคตเกี่ยวกับงานอาชีพหลัก

1. ทำงานในแวดวงอาชีพเดิม / สาขาที่เรียนมาในระดับปริญญาตรี
2. เปลี่ยนงานไปเป็นอาชีพอื่นในแวดวงใหม่ / สาขาอื่นที่แตกต่างจากสาขาเดิมที่เรียนมาในระดับปริญญาตรี

13. หากสมมติว่าท่านมีงานอาชีพในองค์กรต่าง ๆ อยู่แล้ว ในฐานะลูกจ้าง / พนักงาน / ข้าราชการ ถามว่าท่านมีความมุ่งมั่นที่จะใช้ความรู้จากหลักสูตรที่กำลังเรียนอยู่ในระดับปริญญาโทนี้ในการทำประโยชน์ให้เกิดขึ้นกับงานอื่น ๆ ที่ไม่ใช่งานหลัก (เช่น อาชีพเสริมหรือกิจการของตนเอง) ในอนาคตด้วยหรือไม่ 1. ใช่ 2. ไม่ใช่

ตอนที่ 2 ขอให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องเพื่อวัดระดับความคิดเห็นของท่าน

5 = คาดหวังมากที่สุด, 4 = คาดหวังมาก, 3 = คาดหวังปานกลาง, 2 = คาดหวังน้อย, 1 = คาดหวังน้อยที่สุด

ท่านมีความคาดหวังจากการเรียน ในหลักสูตรการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมว่า ...	ระดับความคาดหวัง				
	5	4	3	2	1
ด้านวิชาการ					
1. จะได้รับความรู้ในเนื้อหาที่เป็นวิชาการด้านการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมอย่างครบถ้วน					
2. จะทำให้สามารถมีความรู้และมุมมองเพิ่มเติมนอกเหนือในงานอาชีพหลักในลักษณะของการต่อยอดและนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาได้มากขึ้นกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในการทำงาน					
3. จะทำให้มีความรอบรู้ด้านบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมในระดับที่สูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ที่จบสาขาที่มีลักษณะเดียวกันนี้จากสถาบันการศึกษาอื่น					
ด้านประสบการณ์					
4. จะทำให้ได้ข้อมูลด้านประสบการณ์และมุมมองที่เป็นแนวคิดจากอาจารย์ผู้สอนเพิ่มเติม					
5. จะทำให้ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์จากเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่อาจมีมุมมองแตกต่างจากตนเอง					
6. เป็นโอกาสที่จะได้ประสบการณ์จากการทำงานในรูปแบบของกิจกรรมต่างๆ ที่ได้รับมอบหมายให้ทำของแต่ละวิชา					
ด้านโอกาส ความก้าวหน้าในงานอาชีพ					
7. จะส่งผลให้สามารถเพิ่มโอกาสในการหางานทำที่ดีได้มากขึ้นในอนาคต					
8. จะส่งผลต่อการได้รับตำแหน่งงาน / เลื่อนตำแหน่งงานให้สูง หรือดีขึ้นในอนาคต					
9. จะส่งผลต่อการได้รับการสนับสนุนในแนวคิดด้านต่าง ๆ ที่ตนเองนำเสนอให้กับองค์กรที่ทำงานอยู่ และ/หรือจากบุคคลอื่นๆ ที่ต้องการทำงานร่วมกัน ได้มากขึ้น					
10. จะส่งผลทำให้สามารถสร้างสรรค์ผลงานหรือเกิดการพัฒนางานรูปแบบใหม่ ๆ ได้เพิ่มขึ้น					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ท่านมีความคาดหวังจากการเรียน ในหลักสูตรการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมว่า ...	ระดับความคาดหวัง				
	5	4	3	2	1
ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม					
11. จะส่งผลทำให้ได้รับความนับถือและการยอมรับมากขึ้นจากบุคคลทั่วไป					
12. จะทำให้มีเครือข่าย (Network) ในแวดวงการทำงานที่กว้างขวางขึ้นกับบุคคลอื่นที่เรียนร่วมกัน ซึ่งมีความหลากหลายในสาขาอาชีพต่าง ๆ					
13. จะทำให้ได้รับความบันเทิง สนุกสนาน และมีโอกาสสัมผัสกับบรรยากาศของการเรียนร่วมกันกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนที่มีความแตกต่างกัน					
ด้านความรู้สึกรู้สึกส่วนบุคคล					
14. จะทำให้ได้รับความภาคภูมิใจในการเพิ่มคุณค่าให้กับตนเองได้มากขึ้น					
15. ได้มีโอกาสทำในสิ่งที่ท้าทายความสามารถของตนเองทางด้านวิชาการในระดับที่สูงขึ้น					
16. จะทำให้มีโอกาสได้เรียนรู้ในสาขาที่ชอบและเคยใฝ่ฝัน					
17. จะทำให้ได้มีโอกาสเข้าเรียนและจบการศึกษาจากสถาบันที่เคยใฝ่ฝันไว้					

ตอนที่ 3 โปรดแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับความคาดหวังจากการเรียนของท่าน ในหลักสูตรนี้

.....

.....

.....

.....

.....

😊 ครูขอขอบคุณนักศึกษาทุกคนนะคะ ที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม 😊

Good Luck ค่ะ

รศ.ดร.วรรณารถ แสงมณี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้